WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 43 27 OKT. 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

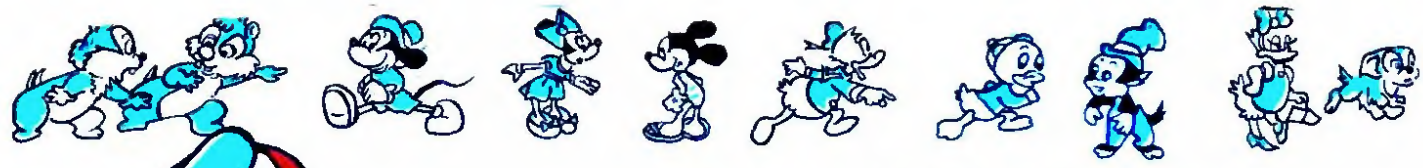

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ALS Knir niet zo eigenwijs was geweest, zou het nooit gebeurd zijn, maar Knir was wel eigenwijs geweest en dus was het gebeurd — hij lag stevig vastgebonden in het huis van de Grote Boze Wolf en Midas bad de deur op slot gedraaid. Zelfs Wolfje mocht er niet in. Hij zat triest bij Knor en Knar in het huis van de biggetjes. „We zullen iets moeten doen," zuchtte Knor. „Maar wat?" — „Ik weet het niet," zei Wolfje. „Als ik maar in huis kon komen! Maar vader laat me er niet in!" Het was Knar die met het idee kwam. „Moeten jullie 'ns horen.." zei hij en begon zijn plan uit te leggen. Even later hoorde Midas iemand op de deur kloppen. „Wie is daar?" riep hij. „Wij," hoorde hij 'n stem antwoorden. „Knor en Knar. Wij komen Knir halen." Midas likte zijn lippen af. „Zo, zo," zei hij en deed de deur open. Ja hoor, daar stonden Knor en Knar, een eindje van hem vandaan. „Kom maar hier, dan breng ik jullie wel naar je broertje," zei Midas, terwijl hij naar ze toeliep. Maar de biggetjes wachtten niet tot hij ze te pakken had en zetten het op een lopen. „Nu heb ik jullie alledrie!" riep Midas, maar hij vergiste zich, want opeens viel hij met een smak op de grond. Hij was over 'n touw gevallen, dat over het paadje was gespannen en toen hij opstond, waren de biggetjes al lang verdwenen. Toen Midas brommend thuiskwam, vond hij daar in plaats van Knir Wolfje. „Jij hebt die andere natuurlijk laten ontsnappen, hè? Vervelende, brave zoon! Bah!" gromde Midas. — „Natuurlijk heb ik dat gedaan," zei Wolfje. „Het is toch m'n vriendje?" En daar kon de Boze Wolf niets tegenin brengen.

OOM DONALD

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenpotlood, derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: tien doosjes Donald Duck postpapier.

RINEKE TONNEKREEK TE HOOFDDORP. Je hebt me helemaal vergeten te schrijven, hoe jullie poes heet! En hebben jullie verder nog last van hem gehad in het nieuwe huis? Ik hoop van niet!
LOUIS BOOM, DEN HAAG. Wat leuk van heer Bommel dat hij jou een kaart heeft gestuurd. Was dat omdat je ziek geweest bent? Nee, helemaal precies weet ik ook niet waar Rommeldam is, maar ik heb je boodschap doorgegeven, hoor!
ANNIE PEN, SCHOTERUITERDIJKEN. Heeft Auke nog een jong van Hekko gekregen of waren er geen bruine bij? Als hij er dan maar goed op past, zodat hij ook niet onder een auto komt, zoals Fikkie!
HENK SLAGTER, BORCULO. Denk je dat je volgende rapport zo goed als je laatste zal zijn? Als je altijd een 8 voor tekenen krijgt, wil ik ook wel 'ns een tekening van je hebben, hoor!
IDA VERKERK, ALPHEN a. d. RIJN. Nee, ik weet heus niet hoe het kan dat er drie apen op een tak zitten en als een storm de tak van de boom afwaait, er opeens zes apen op de grond zitten! Ik ben reuze nieuwsgierig. Schrijf je het me gauw?
Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Vergeet niet, op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Dag, tot schrijfs, hoor!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 43

In deze rebus staat een spreekwoord verborgen. Hoewel het deze keer geen bekend spreekwoord is, zul je er best uitkomen, als je de plaatjes goed „vertaalt".

In totaal zijn het negen woorden. Schrijf het spreekwoord op een briefkaart en stuur deze vóór 1 november aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont, en aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Vergeet vooral niet, duidelijk je naam en volledig adres op de briefkaart te schrijven en in de linkerbovenhoek: „Oplossing 43".
Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Wim van Leur is 12 jaar en zal nog een tijdje in het sanatorium moeten blijven. Hij houdt veel van kaarten met filmsterfoto's of paarden erop. Zijn adres is: Margriet-paviljoen, Dekkerswald, Groesbeek.

Mimi Majid is 13 jaar en zou graag wat kaarten ontvangen, om de tijd die ze in bed moet blijven, te korten. Het liefst foto's van filmsterren. Haar adres is: San. Klokkenberg, Galderseweg 81, Breda.

Hans van Herkhuizen is 9 jaar en hij spaart sigarenbandjes, lucifersmerken en postzegels. Hij ligt al heel lang op bed en verveelt zich erg. Zijn adres is: Nieuwe Mollenhutseweg 12, Nijmegen.

Loesje van Bemmel zou heel graag wat post krijgen. Haar adres is: St. Joseph-paviljoen, Kinder-afdeling, Gouda.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck no. 36:

1e prijs: W. Huisman, **Amstelveen.**
2e prijs: Liny Vos, **Appingedam.**
3e t/m 12e prijs: Beppie Lookers, **Standaardbulten**; Henk Olie, **Waddinxveen.** Ineke Markusse, **Kortgene**; Gilles Jadoul, **Valkenburg**; Yvonne Mighout, **Amersfoort**; Klaas Bijlsma, **Franeker**; Ans Klaver, **Amsterdam-Z.**; Jacky Bressers, **Uden**; Corry Ouwens, **Rotterdam-26**; Theo Draaisma, **Creil.**
13e t/m 22e prijs: Marga Jongerlus, **Vleuten**; Paul Deraedemaeker, **Zaventhem (Blg.)**; Ria Rutjens, **Hoek v. Holland**; Peter Cuvelier, **Apeldoorn**; Jacquelien Bunhoff, **Tilburg**; Harry Jansen, **Medemblik**; Anne Mieke Doets, **Hilversum**; A. Zijnge, **Emmen**; Froukje Butiek, **Kampen**; Jan Visser, **Den Haag.**

De oplossing van prijsvraag no. 41 luidt: **KONING.**

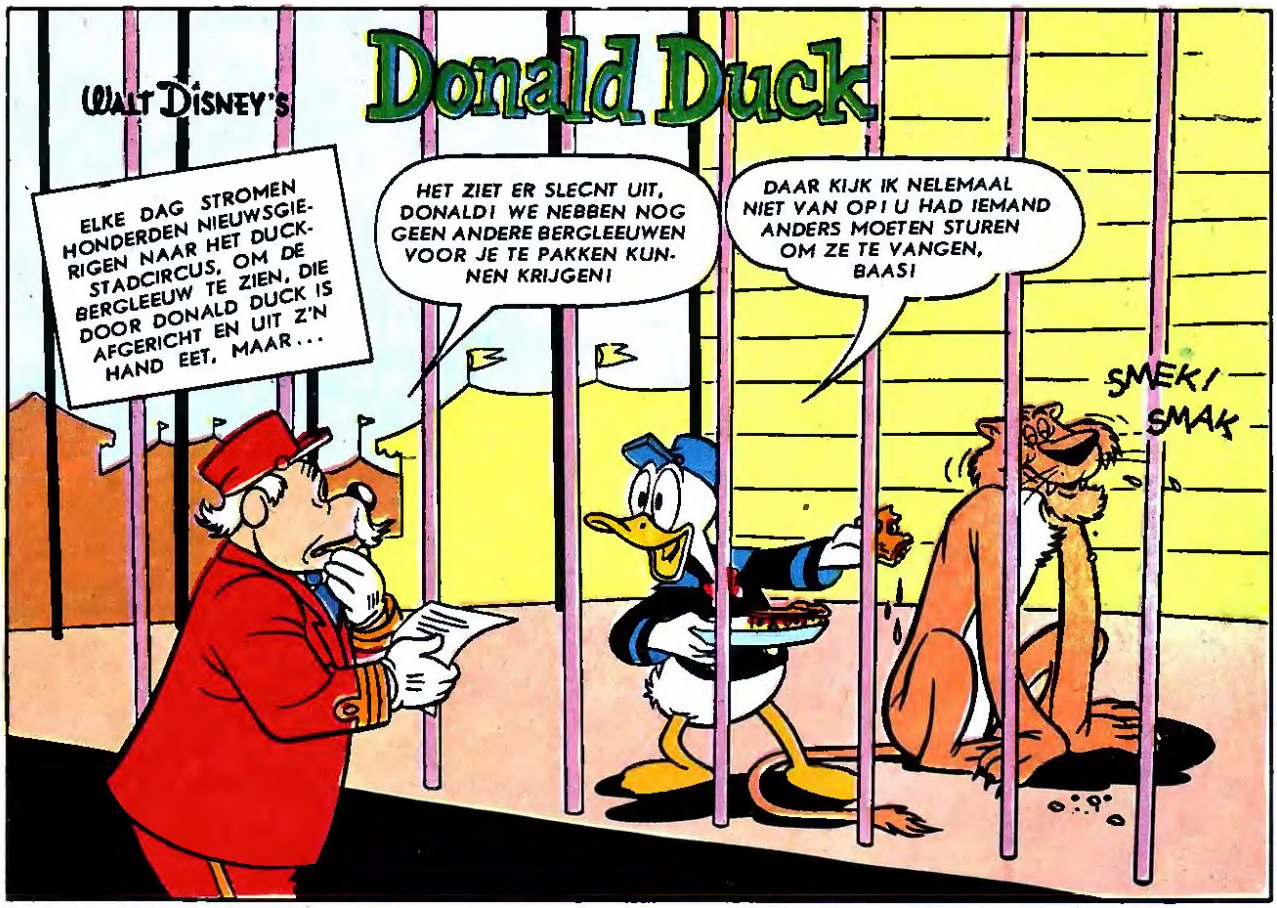
WALT DISNEY'S
Donald Duck
ELKE DAG STROMEN HONDERDEN NIEUWSGIERIGEN NAAR HET DUCKSTADCIRCUS, OM DE BERGLEEUW TE ZIEN, DIE DOOR DONALD DUCK IS AFGERICHT EN UIT Z'N HAND EET, MAAR...
HET ZIET ER SLECHT UIT, DONALD! WE HEBBEN NOG GEEN ANDERE BERGLEEUWEN VOOR JE TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN!
DAAR KIJK IK HELEMAAL NIET VAN OP! U HAD IEMAND ANDERS MOETEN STUREN OM ZE TE VANGEN, BAAS!
SMEK! SMAK

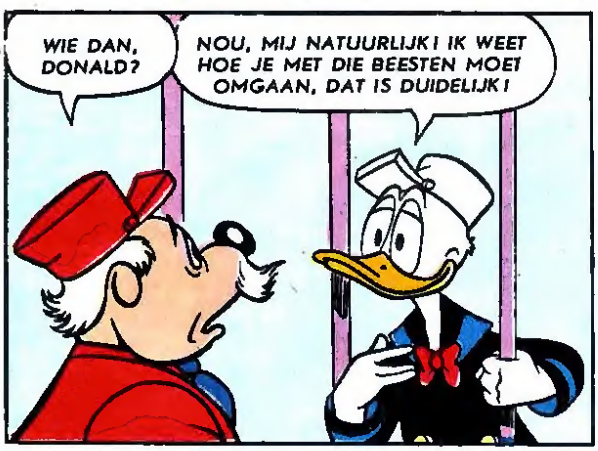
WIE DAN, DONALD?
NOU, MIJ NATUURLIJK! IK WEET HOE JE MET DIE BEESTEN MOET OMGAAN, DAT IS DUIDELIJK!

ONZIN! DIE KATTEN LATEN ZICH EENVOUDIG NIET VANGEN, DAAR ZIJN ZE VEEL TE SLIM VOOR, DONALD!
MAAR IK BEN SLIMMER!

MOET U 'NS ZIEN HOE IK PIETEPOES GELEERD HEB PASTEI UIT M'N HAND TE ETEN!
IK GEEF TOE DAT JE MET DAT BEEST GOED KUNT OMGAAN... MAAR...
SMEK!

NOU, GOED DAN! ZIE MAAR WAT JE KUNT DOEN! GA MAAR NAAR DE BOSWACHTER OP DE UITKIJK!
FIJN!

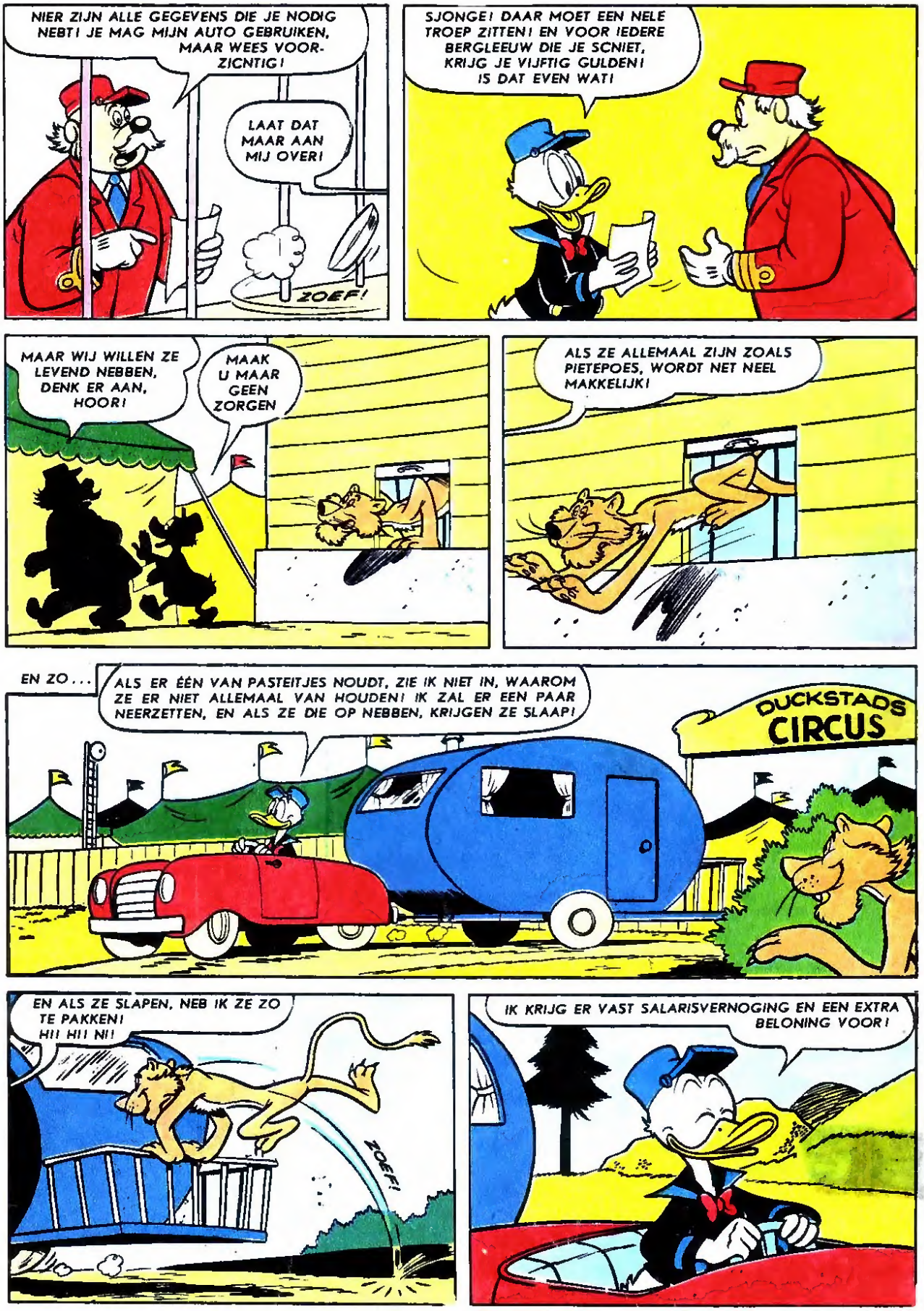
NIER ZIJN ALLE GEGEVENS DIE JE NODIG NEBT! JE MAG MIJN AUTO GEBRUIKEN, MAAR WEES VOORZICNTIG!
LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER!
ZOEF!
SJONGE! DAAR MOET EEN NELE TROEP ZITTEN! EN VOOR IEDERE BERGLEEUW DIE JE SCNIET, KRIJG JE VIJFTIG GULDEN! IS DAT EVEN WAT!
MAAR WIJ WILLEN ZE LEVEND NEBBEN, DENK ER AAN, HOOR!
MAAK U MAAR GEEN ZORGEN
ALS ZE ALLEMAAL ZIJN ZOALS PIETEPOES, WORDT NET NEEL MAKKELIJK!
EN ZO...
ALS ER ÉÉN VAN PASTEITJES NOUDT, ZIE IK NIET IN, WAAROM ZE ER NIET ALLEMAAL VAN HOUDEN! IK ZAL ER EEN PAAR NEERZETTEN, EN ALS ZE DIE OP NEBBEN, KRIJGEN ZE SLAAP!
DUCKSTADS CIRCUS
EN ALS ZE SLAPEN, NEB IK ZE ZO TE PAKKEN! HI! HI! NI!
ZOEF!
IK KRIJG ER VAST SALARISVERNOGING EN EEN EXTRA BELONING VOOR!

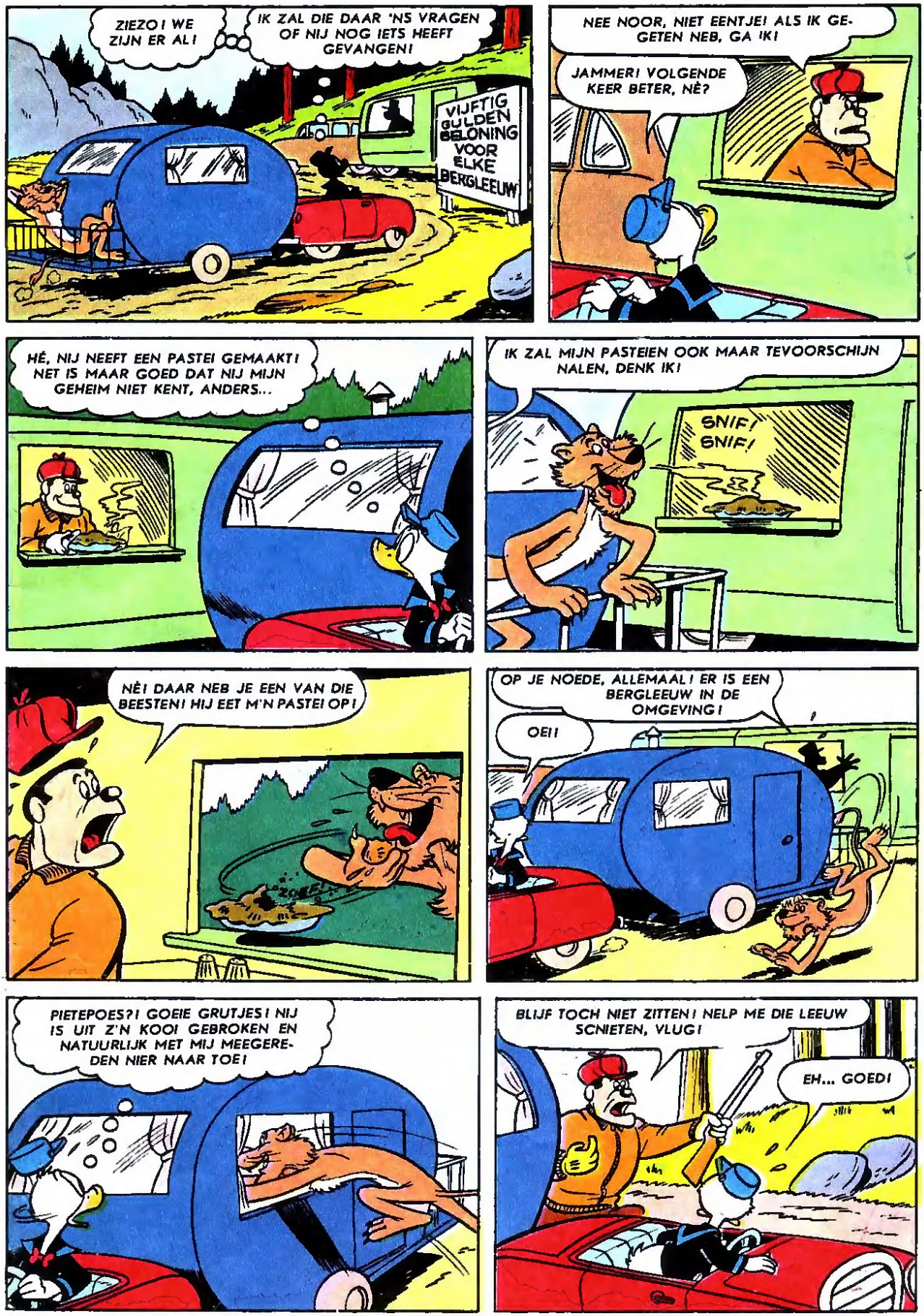
ZIEZO! WE ZIJN ER AL!
IK ZAL DIE DAAR 'NS VRAGEN OF NIJ NOG IETS HEEFT GEVANGEN!
VIJFTIG GULDEN BELONING VOOR ELKE BERGLEEUW
NEE NOOR, NIET EENTJE! ALS IK GE-GETEN NEB, GA IK!
JAMMER! VOLGENDE KEER BETER, NÈ?
HÉ, NIJ NEEFT EEN PASTEI GEMAAKT! NET IS MAAR GOED DAT NIJ MIJN GEHEIM NIET KENT, ANDERS...
IK ZAL MIJN PASTEIEN OOK MAAR TEVOORSCHIJN NALEN, DENK IK!
SNIF! SNIF!
NÈ! DAAR NEB JE EEN VAN DIE BEESTEN! HIJ EET M'N PASTEI OP!
OP JE NOEDE, ALLEMAAL! ER IS EEN BERGLEEUW IN DE OMGEVING!
OEI!
PIETEPOES?! GOEIE GRUTJES! NIJ IS UIT Z'N KOOI GEBROKEN EN NATUURLIJK MET MIJ MEEGERE-DEN NIER NAAR TOE!
BLIJF TOCH NIET ZITTEN! NELP ME DIE LEEUW SCNIETEN, VLUG!
EH... GOED!

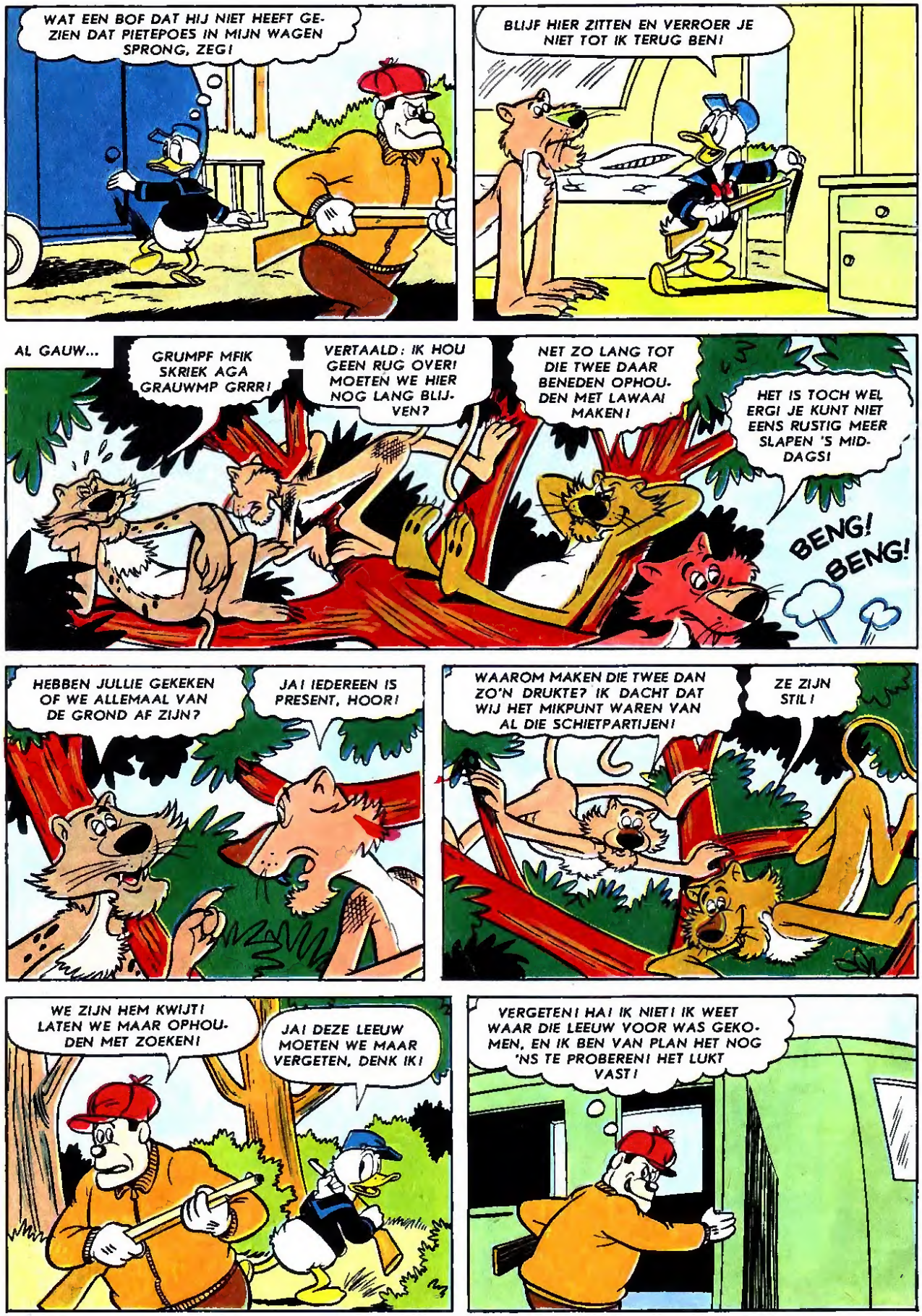
WAT EEN BOF DAT HIJ NIET HEEFT GEZIEN DAT PIETEPOES IN MIJN WAGEN SPRONG, ZEG!
BLIJF HIER ZITTEN EN VERROER JE NIET TOT IK TERUG BEN!
AL GAUW...
GRUMPF MFIK SKRIEK AGA GRAUWMP GRRR!
VERTAALD: IK HOU GEEN RUG OVER! MOETEN WE HIER NOG LANG BLIJVEN?
NET ZO LANG TOT DIE TWEE DAAR BENEDEN OPHOUDEN MET LAWAAI MAKEN!
HET IS TOCH WEL ERGI JE KUNT NIET EENS RUSTIG MEER SLAPEN 'S MIDDAGS!
BENG!
BENG!
HEBBEN JULLIE GEKEKEN OF WE ALLEMAAL VAN DE GROND AF ZIJN?
JA! IEDEREEN IS PRESENT, HOOR!
WAAROM MAKEN DIE TWEE DAN ZO'N DRUKTE? IK DACHT DAT WIJ HET MIKPUNT WAREN VAN AL DIE SCHIETPARTIJEN!
ZE ZIJN STIL!
WE ZIJN HEM KWIJT! LATEN WE MAAR OPHOUDEN MET ZOEKEN!
JA! DEZE LEEUW MOETEN WE MAAR VERGETEN, DENK IK!
VERGETEN! HA! IK NIET! IK WEET WAAR DIE LEEUW VOOR WAS GEKOMEN, EN IK BEN VAN PLAN HET NOG 'NS TE PROBEREN! HET LUKT VAST!

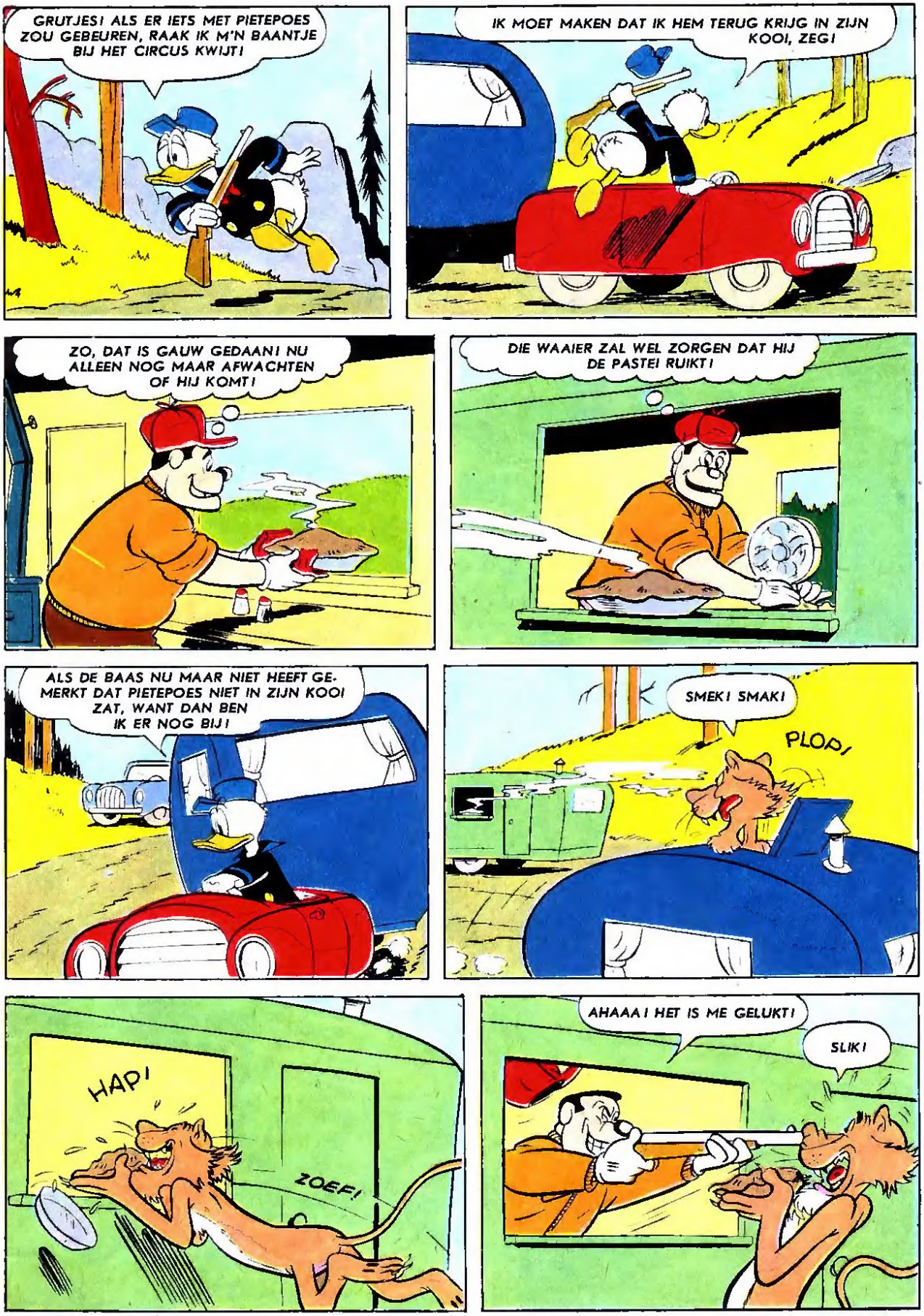
GRUTJES! ALS ER IETS MET PIETEPOES ZOU GEBEUREN, RAAK IK M'N BAANTJE BIJ HET CIRCUS KWIJT!
IK MOET MAKEN DAT IK HEM TERUG KRIJG IN ZIJN KOOI, ZEG!
ZO, DAT IS GAUW GEDAAN! NU ALLEEN NOG MAAR AFWACHTEN OF HIJ KOMT!
DIE WAAIER ZAL WEL ZORGEN DAT HIJ DE PASTEI RUIKT!
ALS DE BAAS NU MAAR NIET HEEFT GE-MERKT DAT PIETEPOES NIET IN ZIJN KOOI ZAT, WANT DAN BEN IK ER NOG BIJ!
SMEK! SMAK!
PLOP!
HAP!
ZOEF!
AHAAA! HET IS ME GELUKT!
SLIK!

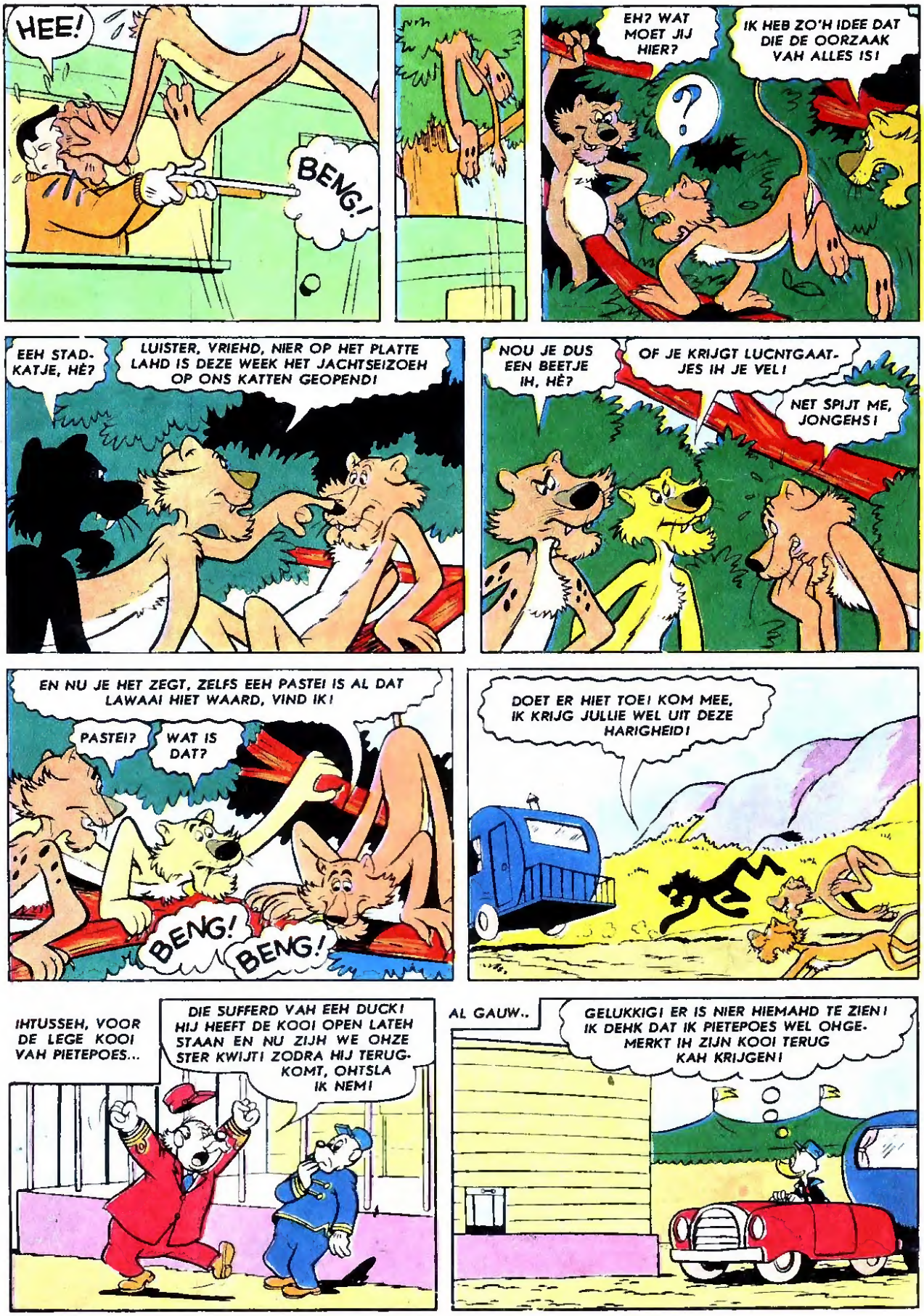
HEE!
BENG!
EH? WAT MOET JIJ HIER?
?
IK HEB ZO'H IDEE DAT DIE DE OORZAAK VAH ALLES IS!
EEH STAD-KATJE, HÈ?
LUISTER, VRIEHD, NIER OP HET PLATTE LAHD IS DEZE WEEK HET JACHTSEIZOEH OP ONS KATTEN GEOPEND!
NOU JE DUS EEN BEETJE IH, HÈ?
OF JE KRIJGT LUCNTGAAT-JES IH JE VEL!
NET SPIJT ME, JONGEHS!
EN NU JE HET ZEGT, ZELFS EEH PASTEI IS AL DAT LAWAAI HIET WAARD, VIND IK!
PASTEI?
WAT IS DAT?
BENG!
BENG!
DOET ER HIET TOE! KOM MEE, IK KRIJG JULLIE WEL UIT DEZE HARIGHEID!
IHTUSSEH, VOOR DE LEGE KOOI VAH PIETEPOES...
DIE SUFFERD VAH EEH DUCK! HIJ HEEFT DE KOOI OPEN LATEH STAAN EN NU ZIJH WE OHZE STER KWIJT! ZODRA HIJ TERUG-KOMT, OHTSLA IK NEM!
AL GAUW..
GELUKKIG! ER IS NIER HIEMAHD TE ZIEN! IK DEHK DAT IK PIETEPOES WEL OHGE-MERKT IH ZIJN KOOI TERUG KAH KRIJGEN!

ZIEZO! DE KOOI STAAT NOG OPEN EN DAT BETEKENT DAT NIEMAND NEEFT GEZIEN DAT NIJ WEG IS!
WE ZIJN ERI KOM MAAR ACNTER ME AAN!
GROTE GRUTTEN! NIJ IS VERDWENEN!
KIJK 'NS!
OEI! ZE NEBBEN NET AL GE. MERKT!
SJON. GE!
DAAR GAAT-IE, BAAS!
ROEP NEM NIER!
NOU, NIETS AAN TE DOEN! IK ZAL MAAR ZIEN NOE NET AFLOOPT!
WE NADDEN ALLE NOOP AL OPGEGEVEN, DONALD! WAT EEN VERRASSING VOOR ONS, JONGEN, ENORM!
NUN? NOE ZIJN DIE NOU NIER GEKO. MEN?
WE NEBBEN ZE NU VOOR NET UITKIEZEN! JOUW NUMMER ZAL NET NOOGTEPUNT VAN DE TENTOONSTELLINGEN WORDEN!
EN DAN KRIJG IK VAST SALARIS. VERNOGING OOK!
IK BEN BANG VAN NIET! DE PASTEIEN ZIJN TEGEN. WOORDIG ZO DUUR EN WE NEBBEN NU ZOVEEL BERGLEEUWEN DIE MOETEN ETEN, DAT JE NET MET EEN KLEINER SALARIS ZULT MOETEN DOEN!
KREUN!
SCNUIF EEN EINDJE OP, JONGENS! NET IS DE MOEITE WAARD, IN EEN KOOI TE ZITTEN, ALS JE ER IEDERE DAG EEN PAAR PASTEIEN VOOR KRIJGT!
GRRROM!
MMMPRRR!
GRRRAUW!
FFFSSST!
GRAUW!
JA! GRAUW! GROM! GRRR! SMEK!

LAAT eens ZIEN wat je KUNT!

LAND of WATER?

Span een touw op de vloer, of, als je dit spel buiten speelt, trek een krijtstreep op de grond. De deelnemers gaan in 'n rij achter elkaar langs deze streep staan en dié kant is de wal, terwijl de andere kant het water is. Met zijn gezicht naar de rij staat de spelleider. Hij geeft de bevelen: „Op het droge!" of: „Te water!" Bij het laatste springt ieder zo snel mogelijk opzij, over de lijn.

De leider mag soms de andere kant uitspringen of stil blijven staan, om de spelers in de war te brengen. Hij let natuurlijk goed op, of de spelers geen fouten maken, want wie één verkeerde beweging maakt, is af.

Heel lastig wordt het, als de leider verkeerde bevelen geeft zoals: „Op het water!" of: „Te droge!" Deze mogen niet opgevolgd worden! Degene die uiteindelijk alleen overblijft, wint het spelletje.

van RECHTER- naar LINKERHAND

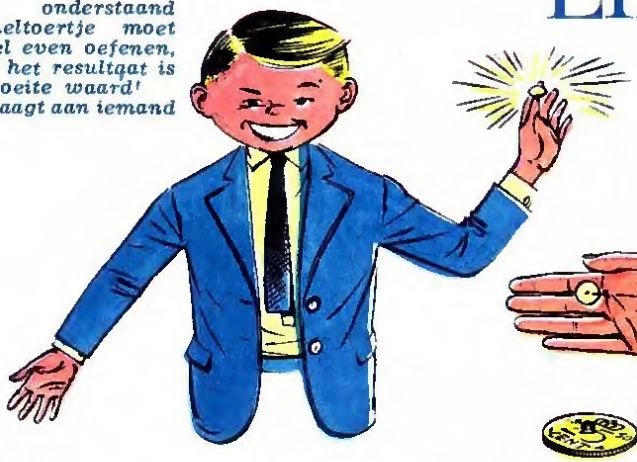

Voor onderstaand goocheltoertje moet je wel even oefenen, maar het resultaat is de moeite waard! Je vraagt aan iemand uit je gehoor een kwartje, en laat hem dit door middel van een krasje merken. Neem het met je linkerhand aan en doe alsof je het naar je rechterhand overbrengt. Je laat het gehoor in je rechterhand nu wel een kwartje zien, maar het is niet het geleende kwartje! Tevoren heb je aan een kwartje, precies in het midden, een oogje gesoldeerd en daaraan een dun elastiekje vastgemaakt. Het andere eind van het elastiekje zit met een veiligheidsspeld aan de voering van je colbertjasje vast, dicht bij de elleboog. Het elastiekje heb je uitgerekt en het kwartje in je hand tussen de wijs- en middelvinger gelegd, zodat het elastiekje onzichtbaar voor je gehoor tussen deze twee vingers en over de rug van je rechterhand in je mouw verdwijnt. Tot je het geleende kwartje zogenaamd in je rechterhand doet, heb je het truc-kwartje met je duim bedekt gehouden.

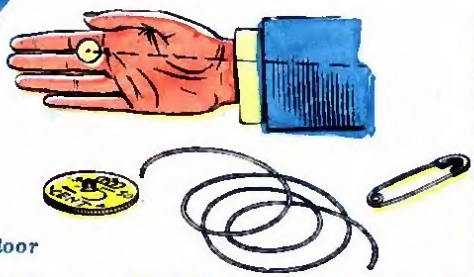

Bal nu beide handen tot vuisten en strek de armen wijd uit elkaar. Terwijl je 'n toverspreuk prevelt, werk je met je duim het truc-kwartje tussen de vingers door, maar pas op, dat je gehoor dat niet ziet! Het kwartje zal onmiddellijk door het strak gespannen elastiek in je mouw schieten. Maak nu je handen wijd open en laat je gehoor zien dat je het gemerkte kwartje in je linkerhand hebt.

Het beste is, als je deze vertoning eerst even aan jezelf laat zien voor een spiegel; dan weet je precies hoe je je handen moet houden om het publiek niets te laten vermoeden!

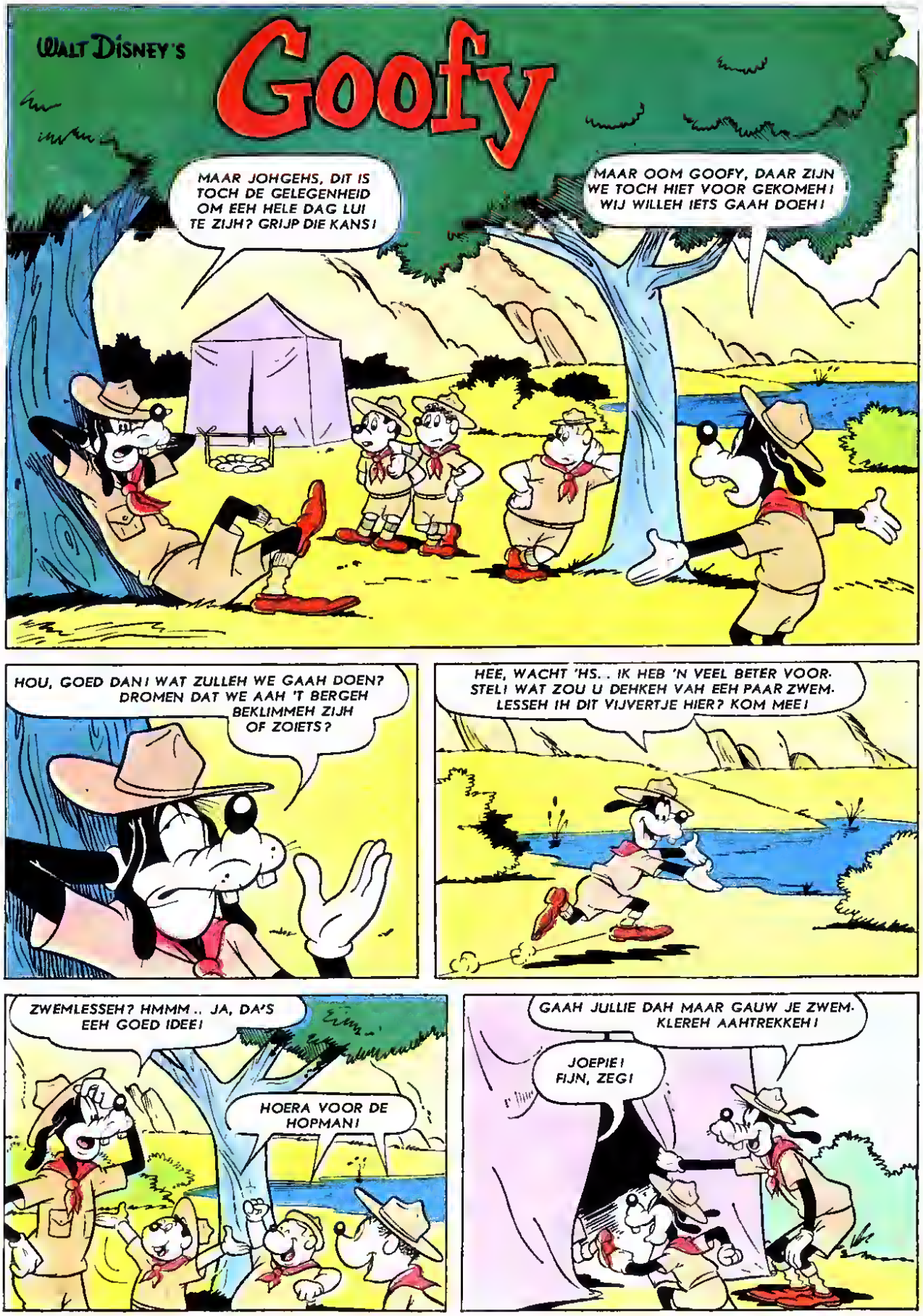
WALT DISNEY'S
Goofy
MAAR JOHGEHS, DIT IS TOCH DE GELEGENHEID OM EEH HELE DAG LUI TE ZIJH? GRIJP DIE KANS!
MAAR OOM GOOFY, DAAR ZIJN WE TOCH HIET VOOR GEKOMEH! WIJ WILLEH IETS GAAH DOEH!
HOU, GOED DAN! WAT ZULLEH WE GAAH DOEN? DROMEN DAT WE AAH 'T BERGEH BEKLIMMEH ZIJH OF ZOIETS?
HEE, WACHT 'HS.. IK HEB 'N VEEL BETER VOORSTEL! WAT ZOU U DEHKEH VAH EEH PAAR ZWEMLESSEH IH DIT VIJVERTJE HIER? KOM MEE!
ZWEMLESSEH? HMMM .. JA, DA'S EEH GOED IDEE!
HOERA VOOR DE HOPMAN!
GAAH JULLIE DAH MAAR GAUW JE ZWEMKLEREH AAHTREKKEH!
JOEPIE! FIJN, ZEG!

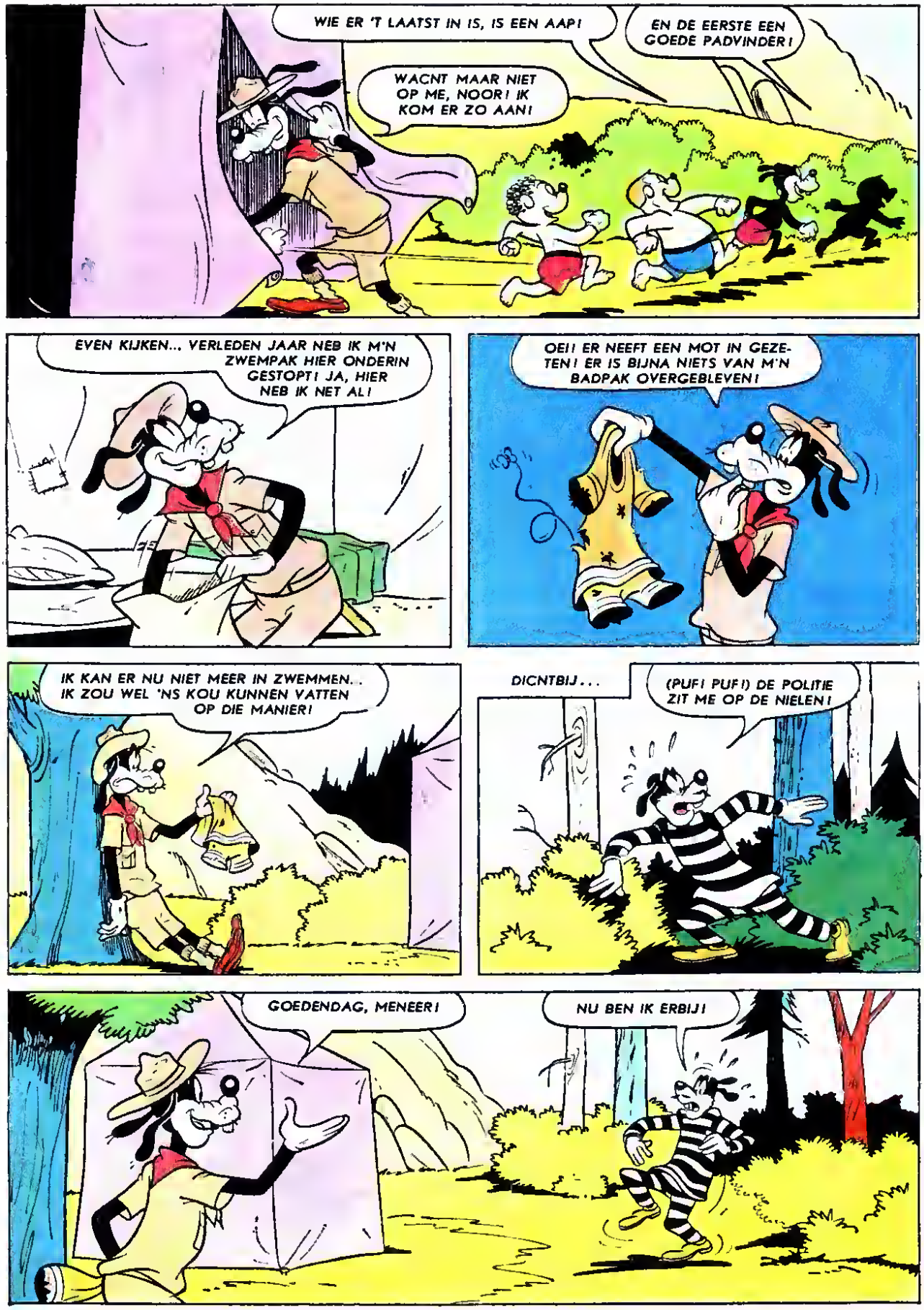
WIE ER 'T LAATST IN IS, IS EEN AAP!
EN DE EERSTE EEN GOEDE PADVINDER!
WACHT MAAR NIET OP ME, NOOR! IK KOM ER ZO AAN!
EVEN KIJKEN... VERLEDEN JAAR HEB IK M'N ZWEMPAK HIER ONDERIN GESTOPT! JA, HIER HEB IK HET AL!
OEI! ER HEEFT EEN MOT IN GEZETEN! ER IS BIJNA NIETS VAN M'N BADPAK OVERGEBLEVEN!
IK KAN ER NU NIET MEER IN ZWEMMEN.. IK ZOU WEL 'NS KOU KUNNEN VATTEN OP DIE MANIER!
DICHTBIJ...
(PUF! PUF!) DE POLITIE ZIT ME OP DE HIELEN!
GOEDENDAG, MENEER!
NU BEN IK ERBIJ!

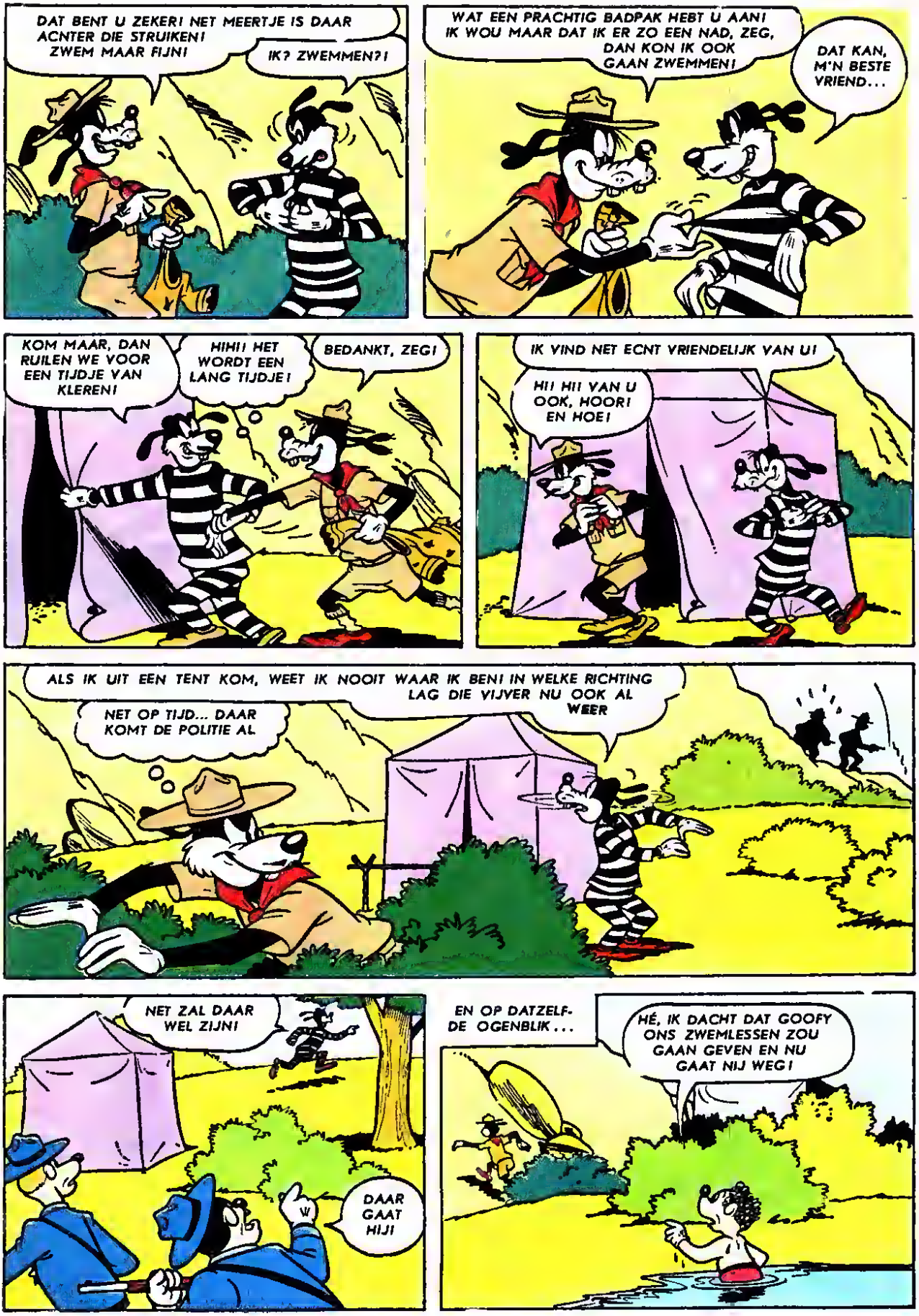
DAT BENT U ZEKER! NET MEERTJE IS DAAR ACHTER DIE STRUIKEN! ZWEM MAAR FIJN!
IK? ZWEMMEN?!
WAT EEN PRACHTIG BADPAK HEBT U AAN! IK WOU MAAR DAT IK ER ZO EEN HAD, ZEG, DAN KON IK OOK GAAN ZWEMMEN!
DAT KAN, M'N BESTE VRIEND...
KOM MAAR, DAN RUILEN WE VOOR EEN TIJDJE VAN KLEREN!
HIHI! HET WORDT EEN LANG TIJDJE!
BEDANKT, ZEG!
IK VIND HET ECHT VRIENDELIJK VAN U!
HI! HI! VAN U OOK, HOOR! EN HOE!
ALS IK UIT EEN TENT KOM, WEET IK NOOIT WAAR IK BEN! IN WELKE RICHTING LAG DIE VIJVER NU OOK AL WEER
NET OP TIJD... DAAR KOMT DE POLITIE AL
NET ZAL DAAR WEL ZIJN!
DAAR GAAT HIJ!
EN OP DATZELFDE OGENBLIK...
HÉ, IK DACHT DAT GOOFY ONS ZWEMLESSEN ZOU GAAN GEVEN EN NU GAAT HIJ WEG!

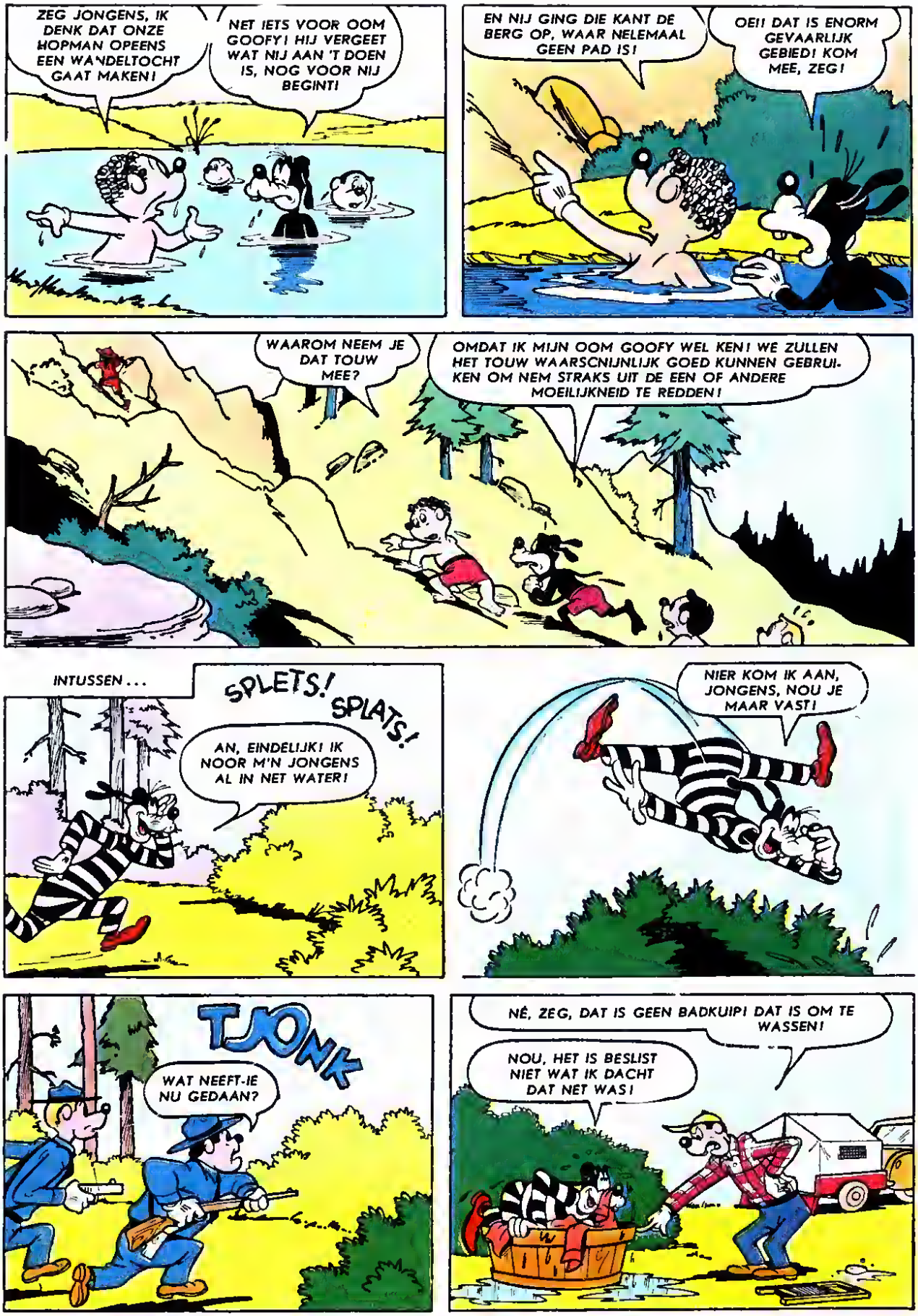
ZEG JONGENS, IK DENK DAT ONZE HOPMAN OPEENS EEN WANDELTOCHT GAAT MAKEN!
NET IETS VOOR OOM GOOFY! HIJ VERGEET WAT NIJ AAN 'T DOEN IS, NOG VOOR NIJ BEGINT!
EN NIJ GING DIE KANT DE BERG OP, WAAR NELEMAAL GEEN PAD IS!
OEI! DAT IS ENORM GEVAARLIJK GEBIED! KOM MEE, ZEG!
WAAROM NEEM JE DAT TOUW MEE?
OMDAT IK MIJN OOM GOOFY WEL KEN! WE ZULLEN HET TOUW WAARSCHIJNLIJK GOED KUNNEN GEBRUIKEN OM HEM STRAKS UIT DE EEN OF ANDERE MOEILIJKHEID TE REDDEN!
INTUSSEN . . .
SPLETS! SPLATS!
AN, EINDELIJK! IK NOOR M'N JONGENS AL IN HET WATER!
HIER KOM IK AAN, JONGENS, HOU JE MAAR VAST!
TJONK
WAT HEEFT-IE NU GEDAAN?
NÉ, ZEG, DAT IS GEEN BADKUIP! DAT IS OM TE WASSEN!
NOU, HET IS BESLIST NIET WAT IK DACHT DAT HET WAS!

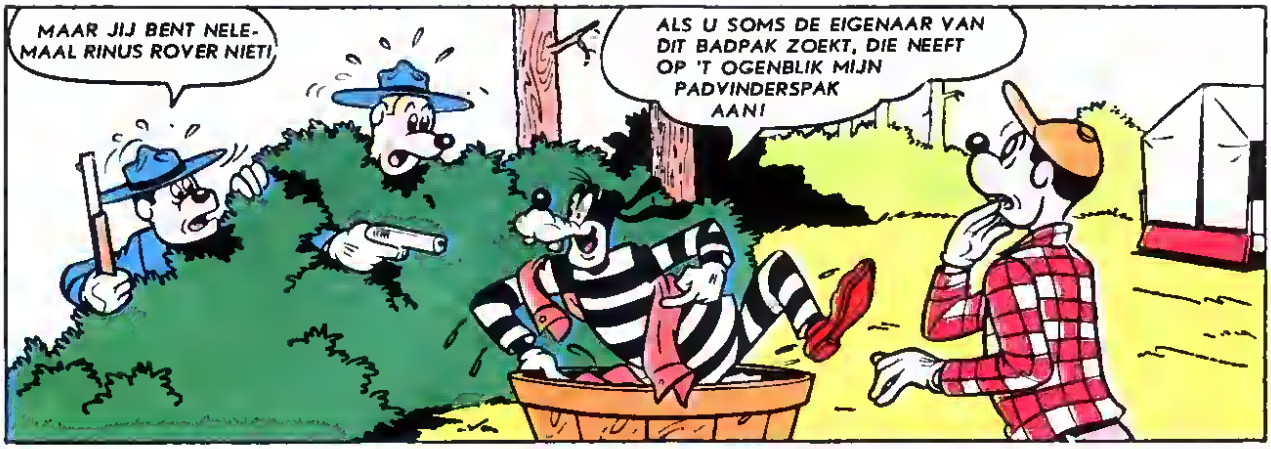
MAAR JIJ BENT NELE-MAAL RINUS ROVER NIET!
ALS U SOMS DE EIGENAAR VAN DIT BADPAK ZOEKT, DIE NEEFT OP 'T OGENBLIK MIJN PADVINDERSPAK AAN!

OEF! IK KAN NIET MEER! IK BEN ER NIET AAN GEWEND ZOVEEL TE LOPEN... (PUF! PUF!)
DAT IS GOOFY NIET!
NEE, EN NIJ ZIET ER NIET ERG BETROUW-BAAR UIT!

KOM JONGENS, LATEN WE ONS MAAR 'NS WAT OEFE-NEN IN NET KNOPEN-LEGGEN OP NEM!

EN ZO...
BEDANKT VOOR DE HULP, NOOR!
EN JULLIE OOK BEDANKT... IK BEN BLIJ DAT IK NET BADPAK MAG NOUDEN!

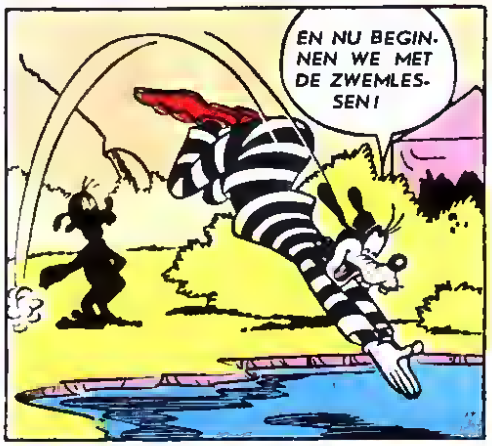
EN NU BEGIN-NEN WE MET DE ZWEMLES-SEN!

HELP!
HELP!
HELP!
NEE!

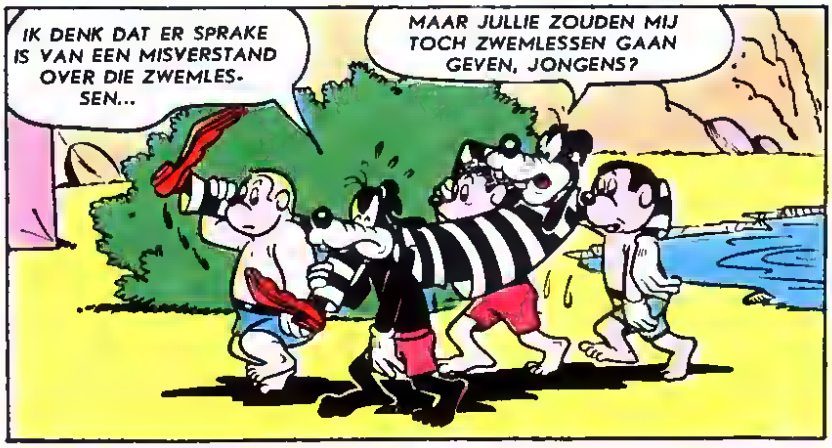
IK DENK DAT ER SPRAKE IS VAN EEN MISVERSTAND OVER DIE ZWEMLES-SEN...
MAAR JULLIE ZOUDEN MIJ TOCH ZWEMLESSEN GAAN GEVEN, JONGENS?

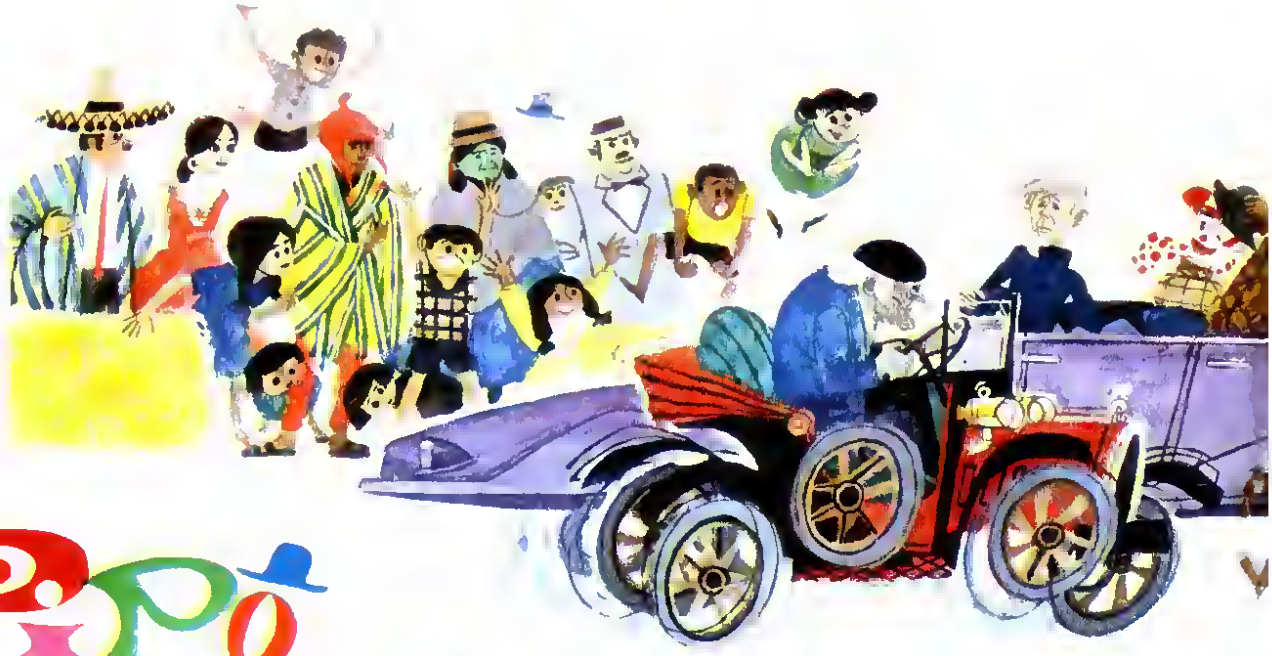

PIPO IN DE TOER-DE-TUF

WAT ER GEBEURDE: In de grote autowedstryd van Monteknars naar Castel Cobofft rijdt Pipo mee in de auto van baron Peultjes. Ook meneer Hiep is van de partij; hy is aangesteld als bewaker van de prachtige auto en dat is niet overbodig, want een geheimzinnige man, die zich „De Kraker" noemt, is blykbaar van plan de wedstrijd op een oneerlyke manier te gaan winnen. Aan de wedstryd wordt ook meegedaan door een heel oud meneertje in een nog ouder autootje. Als onze vrienden hem passeren, horen ze een hevige knal. Het oude heertje zegt, dat er iemand in het ravijn gevallen is, maar als de baron en Pipo afdalen, vinden ze niets. Ondertussen hebben ze veel kostbare tijd verloren ....

UITKIJKEN IS DE BOODSCHAP?

IEMAND heeft een voetzoeker afgestoken om ons te foppen!" roept Pipo. „Dat oude heertje met dat rammelwagentje is er ook ingevlogen. Er is helemaal niemand in de afgrond gevallen en wij zijn nu een lelijk eind achter geraakt bij de andere deelnemers! We zullen in deze eerste etappe al een grote achterstand oplopen!"

Baron Peultjes is achter het stuur gesprongen. Hij start de Super Hotsslee zo snel, dat de banden er van gieren en de trui van meneer Hiep bijna over zijn hoofd waait! Pipo grijpt zijn bolhoedje vast en knijpt zijn ogen half toe; het gaat nu ernst worden met de hard-rij-kunsten!

„U rijdt honderd kilometer," ratelt de metalen stem van de sprekende kilometerteller. „Honderdtien.... honderdtwintig.. honderdveertig.. honderdvijftig.."

„Ohoh," jammert meneer Hiep, „wat een vaart, ik voel de wind door m'n botjes fluiten; wat zijn we toch begonnen! Kijk uit, een bocht!"

Baron Peultjes kijkt wel uit; hij draait tijdig aan het stuur bij elke bocht. „Voortreffelijke wagen, nietwaar?" roept hij. „Als een plank ligt hij op de weg, is het geen droom?"

„Een nachtmerrie is het!" roept meneer Hiep. „Stop even, beste man, ik wil eruit, ik neem m'n ontslag als autobewakertje, hoor! Dit is geen leven, dat malle gejakker door dat wilde landschap, bah! En dan die griezelige kraker nog met z'n berm-piraten: die onsportieve boef moesten ze opsluiten achter de tralies en brood met kopspijkertjes laten eten!"

De baron stopt natuurlijk niet; hij hoort het gejammer van meneer Hiep trouwens niet eens, zo ingespannen zit hij te sturen. Vijftig kilometer voor de eindstreep van deze eerste etappe liggen ze nog helemaal achteraan, maar tien kilometer verder krijgen ze een paar andere deelnemers in zicht, die ze even later genadeloos voorbijsuizen. Het wordt nu drukker langs de weg; ze naderen een stad: overal staan mensen te juichen. Tien kilometer voor het eindpunt zijn ze al een heleboel andere auto's gepasseerd, maar ze zullen hun achterstand op de voorste wagens toch niet helemaal meer goed kunnen maken.... In de smalle straten van de stad is het moeilijk inhalen, baron Peultjes moet vaart minderen om geen brokken te maken, ze slingeren nog drie bochten door, halen nog twee deelnemers in — passeren vlak voor de eindstreep ook nog bet oude wagentje met het zonderlinge heertje en suizen dan over de streep: als vijfde!

„Pffff!" zegt Pipo, „bet is geen saaie dag geweest! Maar er zijn wel een paar dingen gebeurd, waar mijn denkhoofd niets van snapt; ik moet heel nodig eens met dat oude meneertje gaan praten!"

Het is een drukte van belang daar bij de eindstreep: de winnaar van de eerste etappe wordt gehuldigd en de fotografen en belangrijke meneren staan te schreeuwen. Pipo wringt zich overal doorheen en klopt het oude meneertje op zijn rug.

„Wat, wie?" roept de man verschrikt. „Oh! Is gij, meneer roodneus!"

„Mijn naam is Pipo," zegt Pipo. „Van Pipo en Mammaloe, maar Mammaloe is er niet bij, die past op mijn kind Petra. Ik ben een clown en ik hoor eigenlijk niet in een wedstrijd, maar Baron Peultjes wou het zo graag en meneer Hiep kan niet alleen op onze auto passen, snapt u!"

„Nee niks!" zegt het oude heertje. „U praatkletst niet duidelijk! Naam van mij zijn Jodocus Jakker, tamelijk aangenaam!" Pipo zegt dat het hem ook aangenaam is om kennis te maken en dan vraagt hij: „Waarom beeft u ons voor de mal gehouden met die voetzoeker? Er was helemaal geen auto van de weg gevallen; je moet ons niet foppen, meneertje! Anders hadden we vast gewonnen, nu zijn we vijfde geworden!"

Er gebeurt iets merkwaardigs met het oude heertje! Hij wordt rood van woede en zijn tanden knarsen als

Een holderdebolderverhaal door

WIM MEULDIJK, *met prenten van* JAN WESSELING

een slijpsteen. „Mij niks foppen!" roept hij. „En mij niet afgesteekt de knallerd! Wat u wel denkpeinzen! Foei! U slechte grapjesmaker zijn! Mij hoorde zelf de knalplof en weten verder van niksniet! Nooit gehoord van de Kraker! Goedendagziens!"

Het oude heertje loopt woedend weg en Pipo blijft verbaasd achter. „Waarom maakt dat meneertje Jakker zich nu zo boos?" mompelt hij. „Ik vroeg het toch netjes. Hij liet de baron en mij in de afgrond afdalen, maar zèlf reed hij lekker door, dat was toch geen manier. Nou, veel wijzer ben ik hier niet van geworden! Eén ding is duidelijk: ergens heeft die geheimzinnige Kraker er weer mee te maken! Het is een sluwe tegenstander; bij zit vol gevaarlijke plannetjes, ik zal heel erg op moeten letten!"

Pipo gaat terug naar baron Peultjes en naar meneer Hiep. De auto wordt naar het hotel gereden en in de garage gezet. Pipo slaapt die nacht op de voorbank, meneer Hiep op de achterbank en baron Peultjes in zijn hotelbed, maar er gebeurt dit keer niets bijzonders. De volgende dag staan ze allevier goed gewassen aan de start: Pipo, meneer Hiep, de baron en de trotse Super Hotsslee.

„Laat die Kraker vandaag maar eens opkomen," zegt meneer Hiep, terwijl hij zijn mouwen oprolt. „Ik ben niet bang, want ik kan harder lopen dan hij, zo is dat!"

Baron Peultjes is vastbesloten om de achterstand van de vorige dag weer goed te maken. Bij het startschot trapt hij het gaspedaal meteen zo diep in, dat ze als eerste wegschieten en bij het verlaten van de stad al een voorsprong bebben van honderd meter op alle andere wagens. De zon staat al brandend heet te schijnen, als ze de hoogvlakte oprijden; het wordt een warm uitstapje!

„We worden nog gekookte kreeft!" zucht meneer Hiep. „Heb je geen zonnescherm bij de hand, beste baron? Ik voel d'r niks voor om vanavond als gebakken Hiep aan te komen, hoor!" Baron Peultjes drukt op een knopje en het blijkt weer, hoe de Super Hotsslee van alles voorzien is: uit de achterklep flitst meteen 'n gestreept zonnescherm en vouwt zich open boven onze vrienden! Tegelijk spuiten de ingebouwde verfrissers 'n fijne straal ijskoud water over hun verhitte hoofden. Jammer genoeg schijnt er iets kapot te zijn aan de kant van meneer Hiep, want hij krijgt een veel te grote straal over zich heen en wordt drijfnat. Hij bibbert zo hard, dat baron Peultjes moeite heeft om de auto op de weg te houden, maar ook dat gaat voorbij. Pipo kijkt tevreden naar het landschap. „Zeer schilderachtig, Ik zag enige lama's lopen en de bewoners hebben allemaal kleurige lappen om! 't Is een vriendelijk volkje! Kijk, daar staat er weer een te zwaaien!

Wat grappig, hij heeft een touw in zijn hand, dat is hier zeker de gewoonte. En nu slingert hij het touw.... HO! Kijk uit, baron, het is een lasso.... Bukken! Pas op!"

Baron Peultjes kan niet meer bukken: de lus van de lasso suist precies over hem heen en met een enkele ruk en een harde schreeuw wordt hij van zijn zitplaats getrokken. De Super Hotsslee suist voort.. zonder bestuurder!!!!

Volgende week:

EEN BIJZONDERE ONTMOETING!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

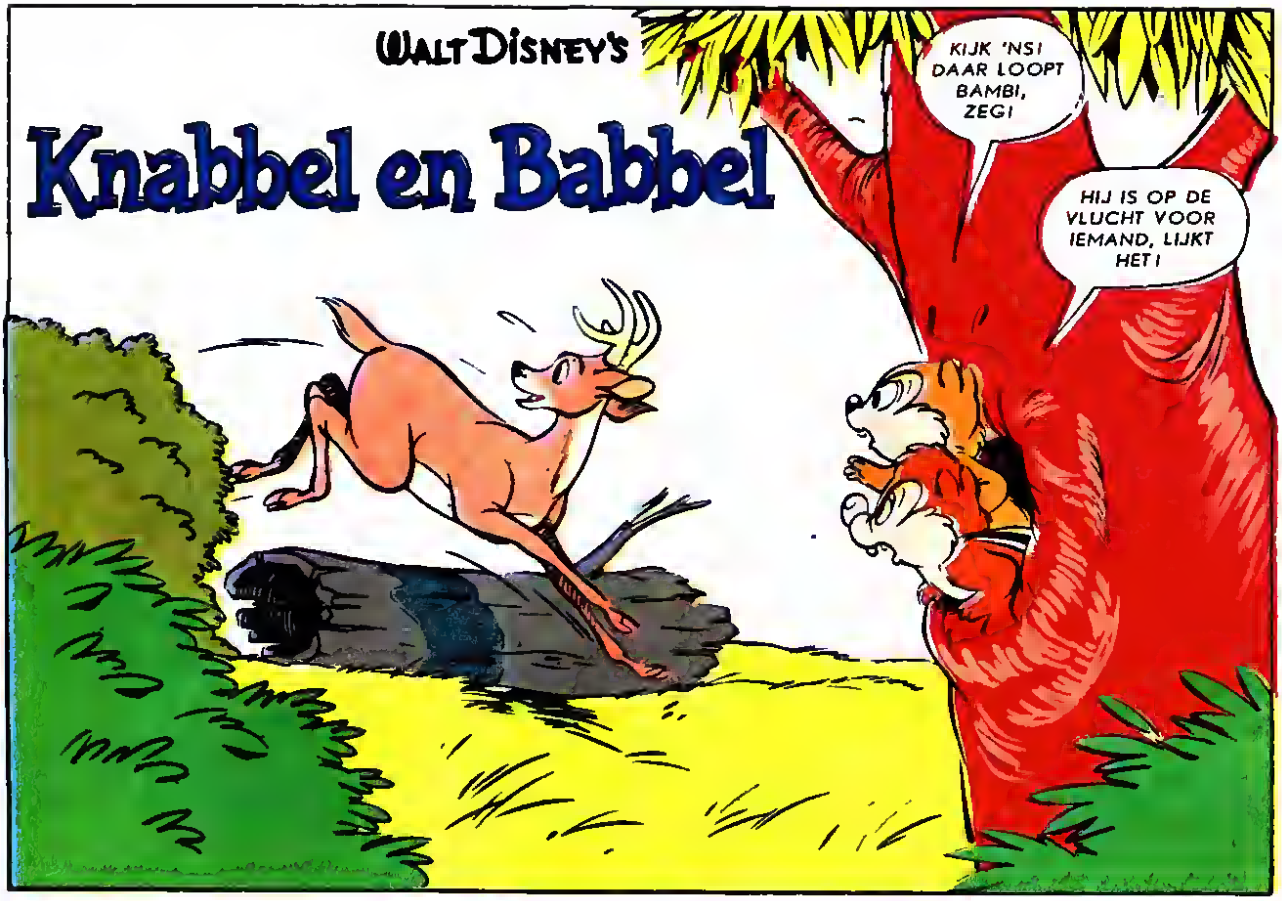

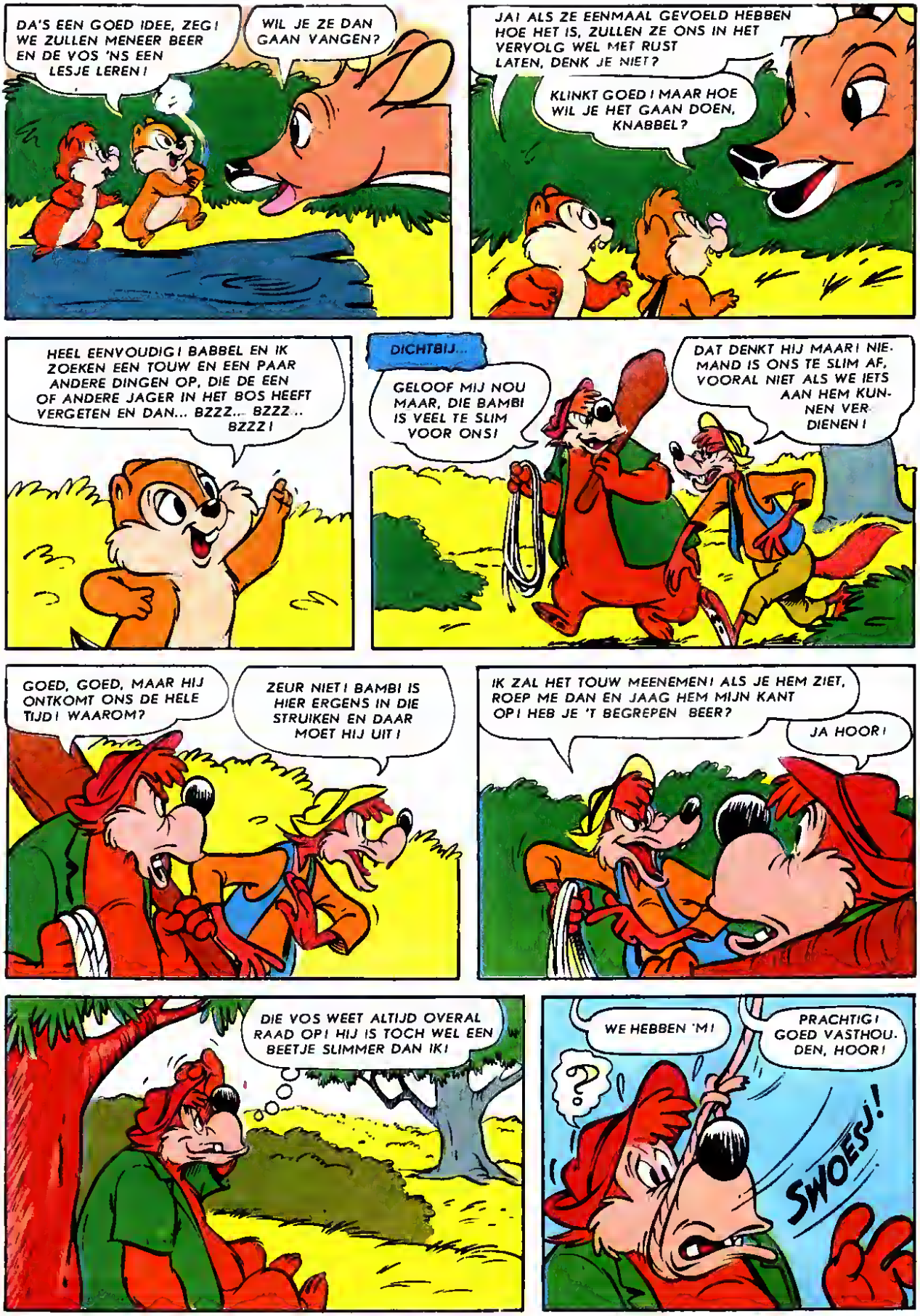
DA'S EEN GOED IDEE, ZEG! WE ZULLEN MENEER BEER EN DE VOS 'NS EEN LESJE LEREN!
WIL JE ZE DAN GAAN VANGEN?
JA! ALS ZE EENMAAL GEVOELD HEBBEN HOE HET IS, ZULLEN ZE ONS IN HET VERVOLG WEL MET RUST LATEN, DENK JE NIET?
KLINKT GOED! MAAR HOE WIL JE HET GAAN DOEN, KNABBEL?
HEEL EENVOUDIG! BABBEL EN IK ZOEKEN EEN TOUW EN EEN PAAR ANDERE DINGEN OP, DIE DE EEN OF ANDERE JAGER IN HET BOS HEEFT VERGETEN EN DAN... BZZZ... BZZZ.. BZZZ!
DICHTBIJ...
GELOOF MIJ NOU MAAR, DIE BAMBI IS VEEL TE SLIM VOOR ONS!
DAT DENKT HIJ MAAR! NIEMAND IS ONS TE SLIM AF, VOORAL NIET ALS WE IETS AAN HEM KUNNEN VERDIENEN!
GOED, GOED, MAAR HIJ ONTKOMT ONS DE HELE TIJD! WAAROM?
ZEUR NIET! BAMBI IS HIER ERGENS IN DIE STRUIKEN EN DAAR MOET HIJ UIT!
IK ZAL HET TOUW MEENEMEN! ALS JE HEM ZIET, ROEP ME DAN EN JAAG HEM MIJN KANT OP! HEB JE 'T BEGREPEN BEER?
JA HOOR!
DIE VOS WEET ALTIJD OVERAL RAAD OP! HIJ IS TOCH WEL EEN BEETJE SLIMMER DAN IK!
WE HEBBEN 'M!
?
PRACHTIG! GOED VASTHOUDEN, HOOR!
SWOESJ!

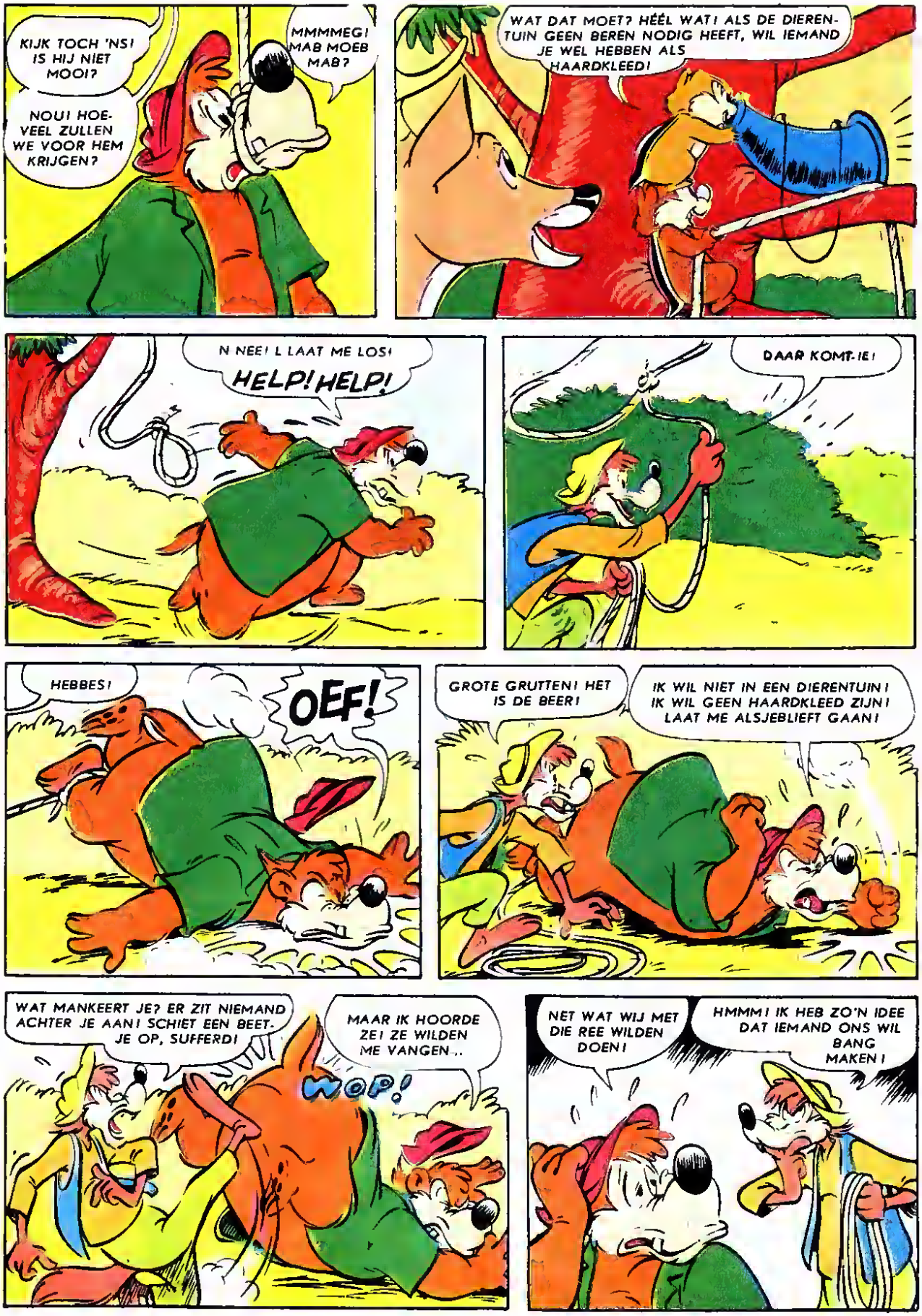
KIJK TOCH 'NS! IS HIJ NIET MOOI?
MMMMEG! MAB MOEB MAB?
NOU! HOE-VEEL ZULLEN WE VOOR HEM KRIJGEN?
WAT DAT MOET? HÉÉL WAT! ALS DE DIEREN-TUIN GEEN BEREN NODIG HEEFT, WIL IEMAND JE WEL HEBBEN ALS HAARDKLEED!
N NEE! L LAAT ME LOS!
HELP! HELP!
DAAR KOMT-IE!
HEBBES!
OEF!
GROTE GRUTTEN! HET IS DE BEER!
IK WIL NIET IN EEN DIERENTUIN! IK WIL GEEN HAARDKLEED ZIJN! LAAT ME ALSJEBLIEFT GAAN!
WAT MANKEERT JE? ER ZIT NIEMAND ACHTER JE AAN! SCHIET EEN BEET. JE OP, SUFFERD!
MAAR IK HOORDE ZE! ZE WILDEN ME VANGEN ..
WOP!
NET WAT WIJ MET DIE REE WILDEN DOEN!
HMMM! IK HEB ZO'N IDEE DAT IEMAND ONS WIL BANG MAKEN!

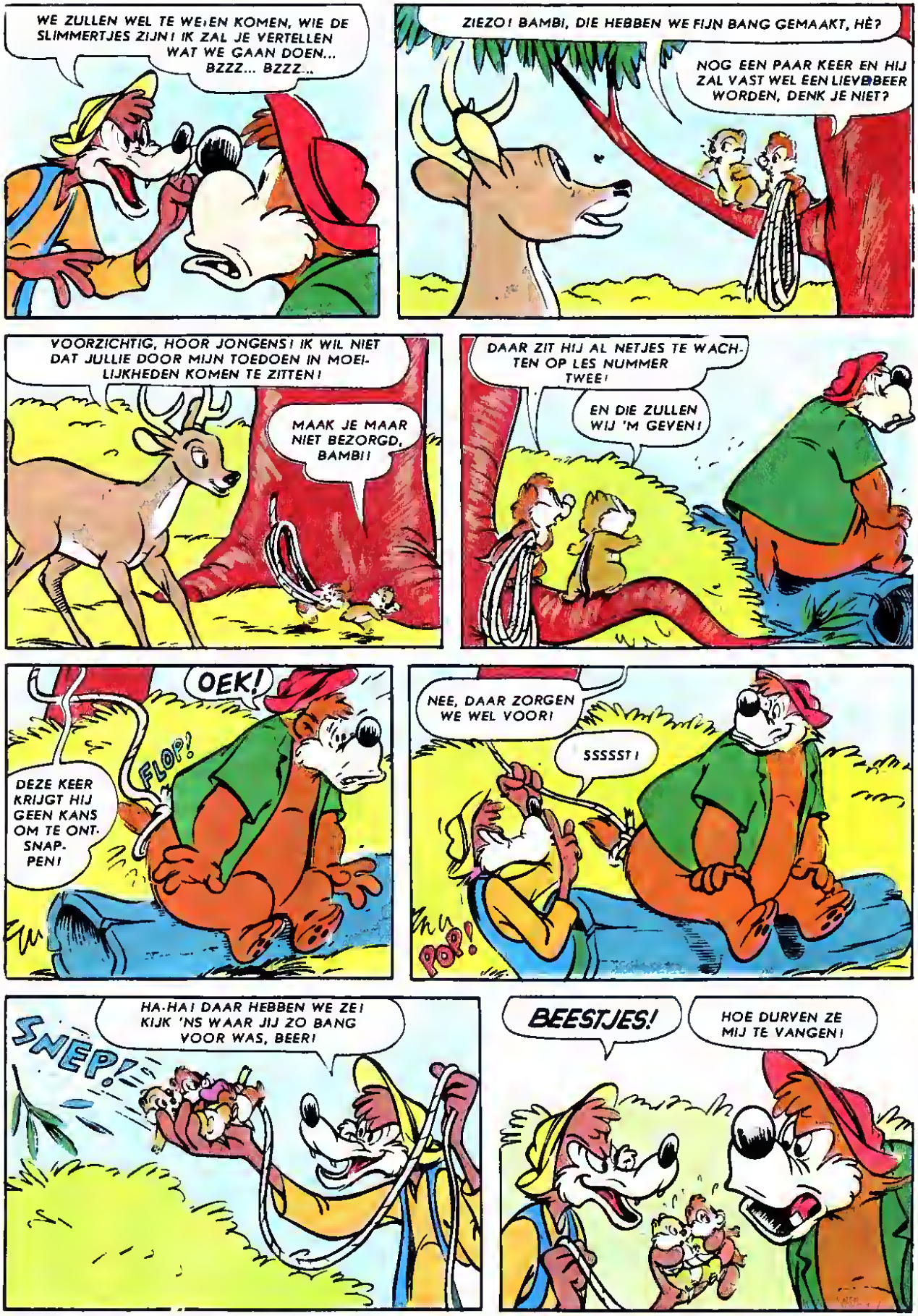
WE ZULLEN WEL TE WETEN KOMEN, WIE DE SLIMMERTJES ZIJN! IK ZAL JE VERTELLEN WAT WE GAAN DOEN... BZZZ... BZZZ...
ZIEZO! BAMBI, DIE HEBBEN WE FIJN BANG GEMAAKT, HÈ?
NOG EEN PAAR KEER EN HIJ ZAL VAST WEL EEN LIEVEBEER WORDEN, DENK JE NIET?
VOORZICHTIG, HOOR JONGENS! IK WIL NIET DAT JULLIE DOOR MIJN TOEDOEN IN MOEILIJKHEDEN KOMEN TE ZITTEN!
MAAK JE MAAR NIET BEZORGD, BAMBI!
DAAR ZIT HIJ AL NETJES TE WACHTEN OP LES NUMMER TWEE!
EN DIE ZULLEN WIJ 'M GEVEN!
OEK!
FLOP!
DEZE KEER KRIJGT HIJ GEEN KANS OM TE ONTSNAPPEN!
NEE, DAAR ZORGEN WE WEL VOOR!
SSSSST!
POP!
HA-HA! DAAR HEBBEN WE ZE! KIJK 'NS WAAR JIJ ZO BANG VOOR WAS, BEER!
SNEP!
BEESTJES!
HOE DURVEN ZE MIJ TE VANGEN!

NOU, HET KOMT GOED UIT! NU KUNNEN WE NOG EEN PAAR GULDEN VERDIENEN, ALS WE ZE AAN EEN DIERENWINKEL VERKOPEN!
JA, ZEG, DOEN WE! METEEN MAAR, HÈ?
JA! GA JIJ ZE MAAR VERKOPEN, DAN ZAL IK INTUSSEN VERDER GAAN MET ONZE PLANNEN EN DIE REE GAAN VANGEN!
GOED!
JULLIE MOESTEN JE SCHAMEN, OM IEMAND ZO VAN STREEK TE MAKEN! DAT WAS HELEMAAL NIET LIEF VAN JULLIE, HOOR!
NOU, WIJ ZIJN NIET DE ENIGEN DIE ONAARDIG TEGEN U ZIJN!
NEE! ALS U 'NS WIST WAT WIJ WETEN.... OE!
WAT WETEN JULLIE DAN?
NOU, WIJ KLEINE BEESTJES KUNNEN NOOIT VEEL GELD WAARD ZIJN!
TERWIJL U EEN PAAR CENTJES KRIJGT, GAAT DE VOS ACHTER DE GULDENS AAN!
HEUS?
ALS HIJ BAMBI VANGT, KRIJGT HIJ EEN BOEL GELD VOOR HEM!
EN DAN GAAT HIJ ER VANDOOR EN LAAT U ZIT TEN! ZO ZIJN DE VOSSEN!
JULLIE KONDEN WEL 'NS GELIJK HEBBEN! ZO'N BEDRIEGER VAN EEN PLUIMSTAART! IK ZAL 'M!
INTUSSEN...
KNABBEL EN BABBEL ZIJN NU AL ZO'N TIJD WEG! ER IS HUN VAST IETS OVERKOMEN! IK ZAL 'NS GAAN KIJKEN!
KIP, IK HEB JE! IS DAT NOU GEEN VERRASSING?
IE-IEUWK!

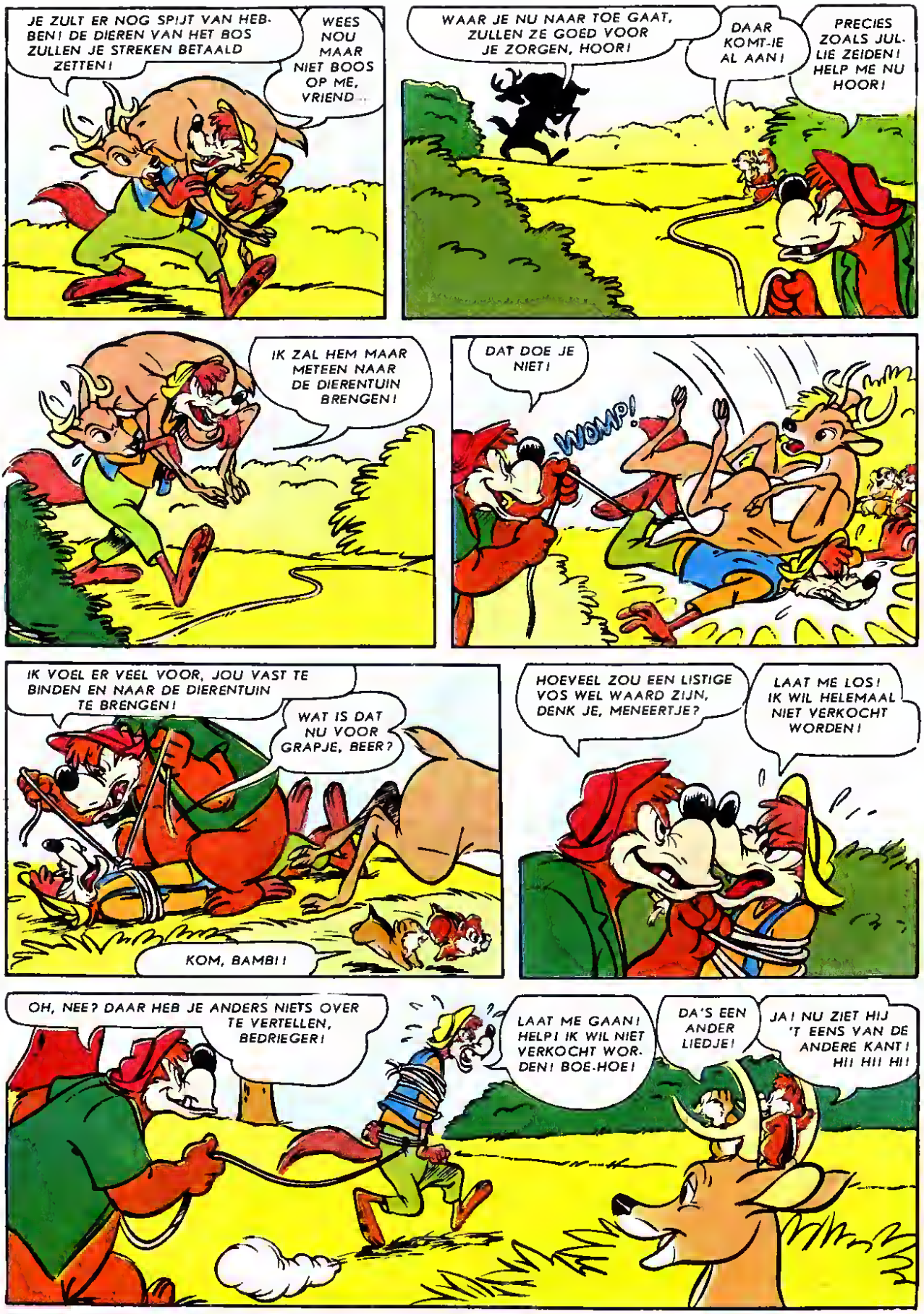
JE ZULT ER NOG SPIJT VAN HEBBEN! DE DIEREN VAN HET BOS ZULLEN JE STREKEN BETAALD ZETTEN!
WEES NOU MAAR NIET BOOS OP ME, VRIEND...
WAAR JE NU NAAR TOE GAAT, ZULLEN ZE GOED VOOR JE ZORGEN, HOOR!
DAAR KOMT-IE AL AAN!
PRECIES ZOALS JULLIE ZEIDEN! HELP ME NU HOOR!
IK ZAL HEM MAAR METEEN NAAR DE DIERENTUIN BRENGEN!
DAT DOE JE NIET!
WOMP!
IK VOEL ER VEEL VOOR, JOU VAST TE BINDEN EN NAAR DE DIERENTUIN TE BRENGEN!
WAT IS DAT NU VOOR GRAPJE, BEER?
KOM, BAMBI!
HOEVEEL ZOU EEN LISTIGE VOS WEL WAARD ZIJN, DENK JE, MENEERTJE?
LAAT ME LOS! IK WIL HELEMAAL NIET VERKOCHT WORDEN!
OH, NEE? DAAR HEB JE ANDERS NIETS OVER TE VERTELLEN, BEDRIEGER!
LAAT ME GAAN! HELP! IK WIL NIET VERKOCHT WORDEN! BOE-HOE!
DA'S EEN ANDER LIEDJE!
JA! NU ZIET HIJ 'T EENS VAN DE ANDERE KANT! HI! HI! HI!

Vlucht door het oerwoud

Ons nieuwe, spannende vervolgverhaal,

verteld door C. BUTNER,

geïllustreerd door HANS KRESSE.

DE sterren fonkelden in de zwarte lucht boven het vliegveld. Achter de bomen uit, die het vliegveld aan alle zijden omzoomden, kroop net de volle maan. Slechts nu en dan verbrak een angstschreeuw van een of ander dier in het oerwoud de stilte van de tropennacht, waarin je een mug kon horen zoemen.

Verlaten lag de lange landingsbaan daar als een brede, glinsterende rivier in het gelige maanlicht. Hoog boven het veld wierp een krachtig zoeklicht zijn stralenbundel over de hoogste boomtoppen in het rond, een baken voor vreemde vliegtuigen, die in de nacht hun weg zochten over het eindeloze oerwoud, de „groene hel", zoals dit gebied vaak werd genoemd. Moest er nog een lijntoestel binnenkomen?

In het stationsgebouw van de Surinaamse Luchtvaartmaatschappij brandde op twee plaatsen licht; in de radiokamer, waar iemand in hemdsmouwen, een koptelefoon op en de vinger op de seinsleutel, druk aan het werk was, en in een rokerig vertrek, waar een man lui achterover in een stoel leunde, een sigaret tussen de lippen geklemd, terwijl tegenover hem in gemakkelijke stoelen twee Surinaamse politiemannen en een douanebeambte slaperig voor zich uit zaten te staren. De man, een van de vliegveldemployé's, rekte zich voor de zoveelste keer uit en zuchtte: „De Pan is laat vannacht". Met de Pan bedoelde hij het lijnvliegtuig van de Pan American World Airways, dat even voor middernacht een tussenlanding maakt in Suriname, onderweg van Zuid-Amerika naar de Verenigde Staten.

Er was nog iemand. Buiten het gebouw, in de duisternis, stond een eenzame figuur. Hij was eenmaal langs het stationsgebouw gelopen, alsof hij wilde zien wie daar binnen waren, maar nu bevond hij zich vlak bij 't raam van de radiokamer, dat half open stond.

„Hallo, hallo, Zanderij Airport, hier Pan American vlucht 519, hoort u mij? Over!" klonk eensklaps een Engelse stem wat schor uit de luidspreker. Onmiddellijk greep de telegrafist de microfoon en antwoordde eveneens in het Engels: „Pan American vlucht 519. Zanderij antwoordt u. Hoor u luid en duidelijk. Ik luister. Over!"

„Zanderij Airport. Hier Pan American vlucht 519. Ik nader uw veld vanuit het zuidoosten. Hoogte vierduizend voet. Verzoek landingsinstructies," klonk de stem van ergens nog ver weg, hoog boven het donkere oerwoud.

Daarna gaf de telegrafist aan de vlieger een aantal gegevens door, die voor een buitenstaander volkomen onbegrijpelijk waren en hij besloot met: „Pan American vlucht 519, u hebt toestemming om te landen. Baan 04. Zwakke noordoostenwind. Over!"

De stem uit de luidspreker herhaalde enkele gegevens en toen was het weer stil. Langzaam stond de telegrafist op, zette zijn koptelefoon af en slenterde naar de deur, die naar het vertrek leidde waar de employé en de drie andere mannen zaten te wachten. „Hij landt over 'n paar minuten!"

„Zal tijd worden...." antwoordde

een van de agenten en hij strekte zijn benen. Nog even bleef de duistere figuur buiten bet raam luisteren, toen verdween hij even geheimzinnig als hij gekomen was.
De employé was opgestaan en even later flitste de baanverlichting aan. Twee rijen lichtjes, die beide zijden van de landingsbaan markeerden. In de verte klonk vaag het geronk van zware motoren en in 't stationsgebouw werd plotseling druk been en weer gelopen. Overal werden lichten aangedraaid.
Het brommend geluid werd sterker. Heel in de verte, hoog aan de donkere hemel, werd een knipperend licht zichtbaar en even later ook het groene en rode licht aan de vleugeluiteinden. De employé trok zijn uniformjasje aan en kwam naar buiten.
„Passagiers voor Paramaribo?" riep hij, staande in de deuropening.
„Twee dames," luidde het antwoord van de telegrafist. „Mevrouw Jansen en mevrouw Donkers."
„Nog vracht?"
„Niets. Alleen die zending.... je weet wel," en daarbij wees hij op de beide agenten, die nu ook waren opgestaan. „Daar blijf jij met je vingers af!" voegde de telegrafist er lachend aan toe.
De ander draaide nog enkele knoppen om, zodat nu ook het emplacement voor het stationsgebouw geheel verlicht was. Gierend loeiden de vier straalmotoren boven de zoom van het bos en een rij verlichte patrijspoorten was al duidelijk te zien. Eenmaal cirkelde het toestel rond het veld, terwijl het geleidelijk hoogte verloor. De straalpijpen braakten venijnige geelblauwe vlammen uit, waardoor het leek alsof de motoren in brand stonden. Het was ondenkbaar dat het hier nog maar enkele minuten geleden zó stil en vredig was geweest, dat je er zelfs een mug kon horen zoemen.
Snel schoot de vlammende vogel op de landingsbaan af. Even zweefde het kolossale gevaarte nog boven de baan, kwam dan neer en taxiede met fluitende motoren in de richting van het stationsgebouw, waar enkele arbeiders al een hoge vliegtuigtrap aanrolden.
Weinige ogenblikken later stond het enorme vliegtuig op het verlichte emplacement geparkeerd, de vliegtuigdeur zwaaide open en de trap werd klaargezet.
Een tankauto kwam aanrijden, de slang werd uitgerold en enkele arbeiders in witte overalls sprongen op de vleugel.

In de deur verdrongen zich mannen met witte petten, die twee passagiers met hun bagage naar buiten hielpen en... daar stond ook opeens weer de geheimzinnige man, die steeds in de beschermende duisternis was gebleven.
Onopvallend was hij komen toelopen, ieder had hier immers zijn werk en niemand lette op hem.
Gebukt stond hij onder aan de lange trap wat aan zijn schoen te peuteren, met zijn arm hield hij iets onder zijn jekker geklemd.
Toen de twee vrouwelijke passagiers het toestel hadden verlaten, verscheen de gezagvoerder in de deuropening, zijn witte pet met gouden bies op het hoofd en een pakje onder zijn arm.
Bovenaan de trap werd hij opgewacht door de employé van het vliegveld, die enkele documenten in z'n hand had. Op dat moment scheen de vreemde man aan de voet van de trap gewacht te hebben.
Rustig klom hij naar boven en bereikte juist de vliegtuigdeur, toen de employé de gezagvoerder de papieren ter ondertekenig aanbood.
De vlieger legde zijn pakje een ogenblik achter zich op een koffer, maar hij scheen zich op 't zelfde moment te bedenken en stopte het tussen zijn uniformjasje, waarna hij snel enkele handtekeningen zette.
„Goede reis gehad, captain?" informeerde de employé opgewekt. „U bent later dan gewoonlijk!"
„Wat tegenwind," bromde de gezagvoerder.
Teleurgesteld keek de vreemde man even toe, snel nam hij toen een besluit en het volgende ogenblik was hij de passagierscabine ingelopen.
„Hé daar!" riep de employé hem achterna. „Wat moet dat?"
De vreemdeling had zijn zakdoek tevoorschijn gehaald en snoot zijn neus, zodat zijn gezicht grotendeels bedekt was en antwoordde gejaagd: „Mevrouw Jansen... is zij al van boord? Ik kom haar afhalen!"
„U mag niet zomaar het toestel binnenlopen, meneer," waarschuwde de employé vermanend. „Eh.... mevrouw Jansen is al van boord."
„Dank u!" luidde het kort en de man haastte zich weer de trap af en verdween... niet in het stationsgebouw, maar in de duisternis....
Nog even bleven de gezagvoerder en de employé staan praten, waarna beiden de trap afkwamen en in de richting van het stationsgebouw wandelden.
„Ik geef dit liever persoonlijk af," zei de vlieger, naar het pakje onder zijn arm gebarend. „Die waardevolle zendingen houd ik altijd bij me in de cockpit. Overal liggen mensen op de loer tegenwoordig. Je vraagt je af, hoe ze 't weten! Morgen moet het met jullie KLM naar Europa."
„Wij zijn op de hoogte, captain," verzekerde de employé hem. „Er zijn hier twee politiemannen."
Al pratend waren ze het gebouw binnengestapt. In het bijzijn van de beide agenten en de douanebeambte, die een stempel op het pakje drukte, overhandigde de gezagvoerder het zwaar verzegelde pakketje aan de employé, die het onmiddellijk in een stalen kast wegborg, deze sloot en de sleutel in zijn zak stak, waarna de beide politiemannen er de wacht betrokken.
De vlieger liet nu de employé een document aftekenen en verklaarde voldaan: „Ziezo, ik ben blij dat ik dat kwijt ben... altijd een hele verantwoording en een hele zorg! Alles klaar?"
„Alles oké, captain, u kunt vertrekken. Goede reis!"
De mannen schudden elkaar de hand, waarna de vlieger snel naar zijn machine stapte. Achter de verlichte patrijspoorten verdrongen zich de gezichten van passagiers om een glimp van Suriname op te vangen.
Boven aan de trap draaide de gezagvoerder zich even om, zwaaide met zijn pet en 't volgende moment was de vliegtuigdeur gesloten en rolden de arbeiders de trap opzij.
Eén voor één kwamen de machtige,

vuurspuwende straalmotoren tot leven en korte tijd later rolde het toestel in de richting van de startbaan.
„Zanderij Airport. Pan American vlucht 519. Verzoek startvergunning. Over!" klonk het door de radiokamer.
„Pan American. Baan 04, zwakke noordoostenwind..." en daarna volgden weer enkele onbegrijpelijke gegevens. Met een „goede reis!" legde de telegrafist zijn microfoon neer.
In de verte raasde het Amerikaanse lijntoestel over de baan, al gauw de dubbele rij lichtjes onder zich latend, waarna het met een grote boog koers zette naar het westen, richting Caracas, Venezuela.

„Er is een meneer, die u komt afhalen, mevrouw Jansen," zei de employé tot één van de damespassagiers," en zoekend keek hij om zich heen, maar de meneer was nergens te zien.
„Ik verwacht niemand," antwoordde de dame verbaasd. „Misschien iemand van het hotel?"
De employé haalde zijn schouders op en mompelde: „Mogelijk.... ik zie hem nu niet meer".
Nu de Pan geweest was, had de employé blijkbaar haast om naar huis te komen, wat echter nog eerst een ritje van 45 kilometer in de auto betekende. „Kom, dames, ik breng u naar uw hotel, bent u klaar?"
De douaneman had al enkele tekens op de koffers gezet en iemand bracht de bagage naar buiten. Door de radiokamer klonk de stem van de gezagvoerder, die zich bij radio Zanderij afmeldde en daarna kon ook de telegrafist vertrekken.
De startbaanverlichting werd uitgedraaid en het zoeklicht gedoofd, want geen andere vliegtuigen zouden die nacht het baken nog nodig hebben.
Eén voor één gingen ook de lichten in het gebouw uit.
Op het vliegveld was de rust van de tropennacht teruggekeerd en je kon er weer een mug horen zoemen...
Alleen in het rokerige vertrek bleef het licht branden. Daar zaten de twee politiemannen op wacht bij de kast, in gemakkelijke stoelen.
„De nacht duurt nog lang...." zuchtte de één, zijn pet weer op tafel leggend en een nieuwe sigaret opstekend.
„Eigenlijk onzin...." vond zijn collega, „maar liefst twee man voor zo'n onnozel pakje...."

Op het donkere emplacement stond op dat moment weer de geheimzinnige figuur, dezelfde man die kort tevoren nog naar mevrouw Jansen had gevraagd.
Hij keek de in de duisternis verdwijnende auto aandachtig na en bleef daarna enige tijd onbeweeglijk staan.
Wat zocht hij?
Telkens gingen zijn ogen naar het stationsgebouw, waar nu nog slechts één licht brandde en opeens liep hij naar het verlichte raam toe. Hij bleef er voor staan. Hij kon nu de beide agenten in hun gemakkelijke stoelen zien.
Hij zag ook, hoe één van hen zijn revolver voor de dag haalde en deze voor zich op tafel legde, maar even later nam hij het wapen weer op, haalde enkele patronen uit zijn zak en laadde het.
Daarna hoorde hij de mannen op zachte toon samen spreken, maar de woorden waren voor de man buiten het raam niet te verstaan. Beiden strekten de benen.
De man met de revolver veegde het zweet van zijn voorhoofd, stond op en stak zijn wapen weer in de revolvertas.
„Maar liefst twee man voor zo'n onnozel pakje," zei de ene politieman nogmaals en geeuwde luid. „Weet jij wat er in zit?"
„Geen idee," antwoordde zijn collega.
„Pffff, wat een hitte," zuchtte de ander. Hij stond op, liep naar het raam en duwde het open....

Wie is de geheimzinnige man uit het duister en waarom loert hij zo op het waardevolle pakje?
De inhoud ervan maakt hem al te overmoedig!

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

DE „Europa"-zegels, die ieder jaar verschijnen in de negentien landen die aangesloten zijn bij de Conferentie van Europese Post- en Telecommunicatie-administraties (Cept), verheugen zich altijd in de bijzondere belangstelling van de postzegelverzamelaars, van wie er zeer velen met het aanleggen van een aparte „Europa"-collectie bezig zijn.
Ieder jaar wordt een postzegelontwerp gekozen, dat de samenwerking tussen de negentien landen symboliseert.
Wij zagen in voorafgaande jaren bijvoorbeeld reeds een rad met negentien spaken, een duif opgebouwd uit negentien kleine duifjes en dit jaar wordt het een boom met negentien bladeren er aan. Ook in Nederland krijgen we dit beeld op de Europazegels.
Maar ieder jaar zijn er ook landen, die een eigen ontwerp voor hun Europa-zegels kiezen.
Liechtenstein koos deze keer, zoals je hier ziet, twee in elkaar grijpende handen om de Europese samenwerking uit te beelden. Deze zegel verscheen begin augustus van dit jaar.

LANGSTE BRUG

De langste brug ter wereld kun je vinden in de Zuidamerikaanse staat Venezuela.
Dit enorme bouwwerk verbindt de oevers van het Maracaibo-meer en de totale lengte is ruim acht kilometer.
Men moest er 83 pijlers voor bouwen, waarvan er enige bijna honderd meter hoog zijn.
De grootste schepen kunnen dan ook ongehinderd onder deze brug door varen.
Alles bij elkaar kostte dit „bruggetje" een slordige 350 miljoen gulden.

PROFESSOR BW ALS BOEKENLEGGER

Professor Boeken-Wurm (vandaar die BW) trek je eerst uit ons blad over op dun, doorschijnend papier, daarna druk je hem met behulp van carbonpapier van het doorschijnend papier over op wit tekenpapier of dun karton.
Als je hem vervolgens mooi hebt gekleurd, knip je de stippellijnen A en B voorzichtig in.
Leg je de professor in je boek, dan vouw je zijn armen over de bladzijde heen, zodat je er van verzekerd bent, dat hij keurig op zijn plaats blijft.

OPLOSSING LETTERPUZZEL

Hier zie je, hoe je met de vier afgebeelde stukjes de letter T kunt vormen.

VIS IN HELIKOPTER

Een helikopter van de Engelse marine daalde onlangs tijdens een oefening heel laag boven zee. De bemanning moest een rubberbootje uitzetten, maar nauwelijks was de deur van de vliegtuigcabine geopend, of er aprong een bruinvis naar binnen. Die had klaarblijkelijk genoeg van het zilte nat. De bemanningsleden van de helikopter stonden wel even vreemd te kijken.
Het enige wat ze er op wisten was, de bruinvis zo vlug mogelijk weer te water te laten....

BLOKJE IJS GOOIEN

Hier is een splinternieuw „spelletje", zó uit Amerika.
Je neemt een blokje ijs uit de ijskast en je gooit 't naar je vriend. Die vangt het keurig op en gooit het terug naar jou. Zo vliegt dat blokje ijs heen en weer. De kunst is nu om het zo'n groot mogelijk aantal keren van de één naar de ander te gooien, vóór het ijs gesmolten is.
Een zekere John en zijn vriend Bob, beiden achttien jaar, schijnen het record op hun naam te hebben staan met 2133 keer gooien.

TOM POES en de knopenmaker

HET WAS EEN SOMBERE NAJAARSDAG. EEN GURE WIND RUKTE DE BLADEREN VAN DE BOMEN EN STRIEMDE MET REGENVLAGEN. MAAR DE TROUWE BEDIENDE JOOST TROTSEERDE WEER EN WIND OM VOOR ZIJN MEESTER BOODSCHAPPEN TE DOEN. DIT DEED HIJ ECHTER NIET ZONDER MORREN...

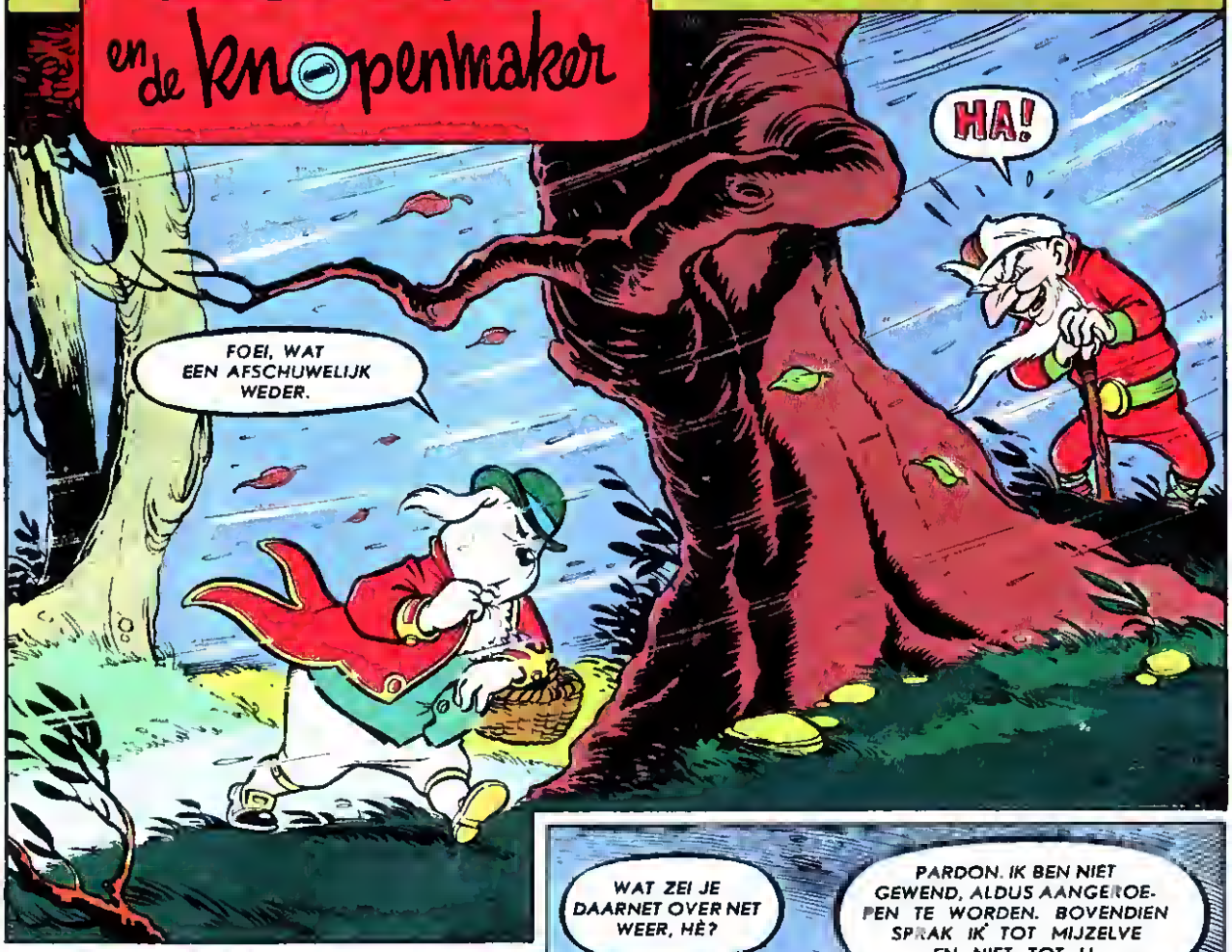

EEN KAKELENDE STEM DEED JOOST OPSCHRIKKEN.

JE KLAAGDE OVER HET WEER, HÈ? MAAR DE ZOMER IS VOORBIJ EN NU BLAAST DE FIJNE, FIKSE, FRISSE NOORDER DE PROTS EN OPSCHIK VAN HET BOS. ALLES ER AF! ALLES KAAL EN KNOPIG! HAHAHAHA!
IK BEN ZO VRIJ MET U VAN MENING TE VERSCHILLEN. DOCH WENDT U ZICH TOT EEN ANDER, INDIEN U OVER HET WEDER WILT PRATEN. GOEDENAVOND.
PROTSIG PRAAT. WERK, MAAR DAT GAAT ER OOK WEL AF! ALLES ER AF! HAHAHAAAAAA!
HET AKELIG GELACH VAN DE GRIJSAARD DEED JOOST HUIVEREN. 'N KILLE WIND RUKTE MET VERDUBBELDE KRACHT AAN ZIJN KLEREN.
FOEI, DE KNOPEN ZIJN VAN MIJN JAS GERUKT. ZEER BETREURENSWAARDIG.
TOT ZIENS! HÈHÈHÈ!
GEEN KNOOP MEER TE VINDEN TUSSEN AL DAT GEBLADERTE. IK ZAL MAAR NIET LANGER ZOEKEN; HEER OLIVIER WACHT VAST REEDS MET ONGEDULD.

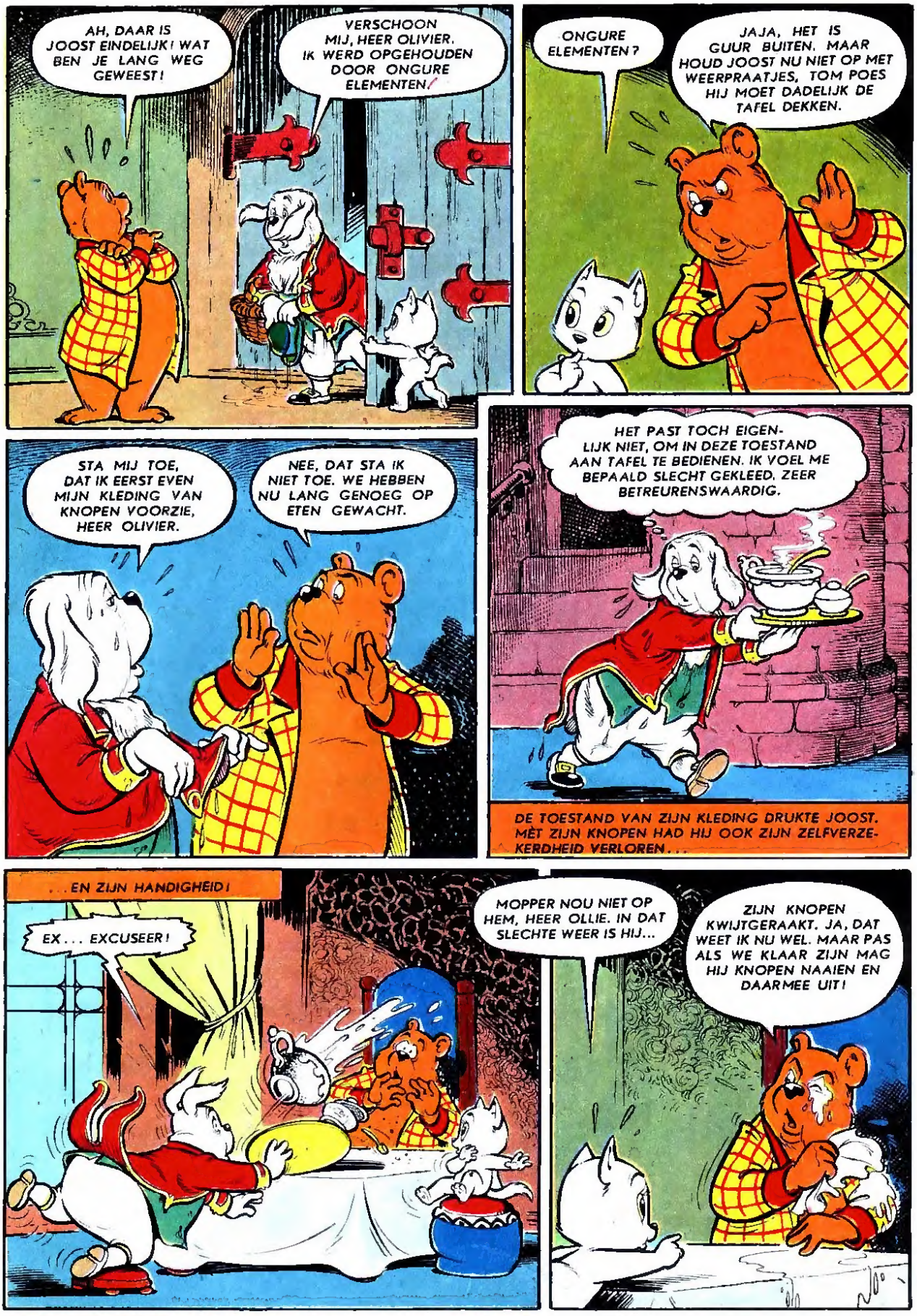
AH, DAAR IS JOOST EINDELIJK! WAT BEN JE LANG WEG GEWEEST!
VERSCHOON MIJ, HEER OLIVIER. IK WERD OPGEHOUDEN DOOR ONGURE ELEMENTEN.
ONGURE ELEMENTEN?
JAJA, HET IS GUUR BUITEN. MAAR HOUD JOOST NU NIET OP MET WEERPRAATJES, TOM POES HIJ MOET DADELIJK DE TAFEL DEKKEN.
STA MIJ TOE, DAT IK EERST EVEN MIJN KLEDING VAN KNOPEN VOORZIE, HEER OLIVIER.
NEE, DAT STA IK NIET TOE. WE HEBBEN NU LANG GENOEG OP ETEN GEWACHT.
HET PAST TOCH EIGENLIJK NIET, OM IN DEZE TOESTAND AAN TAFEL TE BEDIENEN. IK VOEL ME BEPAALD SLECHT GEKLEED. ZEER BETREURENSWAARDIG.
DE TOESTAND VAN ZIJN KLEDING DRUKTE JOOST. MÈT ZIJN KNOPEN HAD HIJ OOK ZIJN ZELFVERZEKERDHEID VERLOREN...
...EN ZIJN HANDIGHEID!
EX... EXCUSEER!
MOPPER NOU NIET OP HEM, HEER OLLIE. IN DAT SLECHTE WEER IS HIJ...
ZIJN KNOPEN KWIJTGERAAKT. JA, DAT WEET IK NU WEL. MAAR PAS ALS WE KLAAR ZIJN MAG HIJ KNOPEN NAAIEN EN DAARMEE UIT!

MAAR TOEN DE BRAVE KNECHT ZICN DAN EINDELIJK OP ZIJN KAMERTJE KON TERUGTREKKEN OM ZIJN KLEDING TE HERSTELLEN, WACNTTE NEM EEN TELEURSTELLING.

GEEN PASSENDE KNOOP TE VINDEN. ZEER BETREURENSWAARDIG.

DAN ZAL IK MORGEN MAAR IN ALLE VROEGTE NAAR DE STAD GAAN, OM DIT ONMISBARE ONDERDEEL VAN MIJN KLEDING AAN TE SCNAFFEN.

MET DIT VOORNEMEN GING HIJ VROEG NAAR BED...

VAN SLAPEN ZOU ECHTER NIET VEEL KOMEN. DIE NACNT, OM KLOKSLAG TWAALF, KLONK PLOTS EEN LUID GEKLOP OP DE POORT EN HET GEROEP VAN EEN KAKELENDE STEM.

© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DOE OPEN! DOE OPEN! VOOR KNOPEN! VOOR KNOPEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

BOUNTY EILAND
KIJK, DAAR HEB JE ONZE VADERS. WIE ZOU DE GROOTSTE BUIT HEBBEN?
MIJN VADER NATUURLIJK, HIJ IS DE BESTE ZEEROVER VAN HET HELE EILAND .....
POEH... OPSCHEPPER! WE ZULLEN WEL EENS ZIEN....
PRODUCTIE JAN KRUIS
ZIE JE WEL, ALLEMAAL GOUD EN ZILVER. DAAR KAN JOUW VADER NIET TEGENOP!
ONEE? EN WAT DENK JE DAARVAN..?
BOUNTY'S !!! EEN KIST VOL BOUNTY'S !!
MMM... SNEEUWZACHTE COCOS IN MELKCHOCOLADE! HEERLIJK!
...ZALIG... EN 2 GROTE STUKKEN IN 1 PAKJE..!
25 ct
Mars
BOUNTY
SNEEUWZACHTE COCOS